

ژماره‌ی ۱۳ هانا سالی ۱۹۹۹

- ۱- بریاری ژه نزاله کانی تورکیا مه حکومه / سلیمان قاسمیانی ۲
- ۲- کالای تیئوری له قه ده ر بالای سیاست / حسین مرادبه یگی (حه مه سوور) ۳
- ۳- دیجله ی میهره بان و روحیک / سه فین عه لی ۷
- ۴- کورد و ئه وروپی و ئافره ت له نیوانیاندا / شنه عبدالله ۱۰
- ۵- ده سخوشانه له ژن کوژان / ریبوار ۱۵
- ۶- شیعر: موا مارتینسون، نزار القبانی، پییه ر لویس، شنه رانیه یی، شاهو پیرخضریانان ۱۷
- ۷- شیعر "ژنانی پارچه چنی جیهان" به پیتی لاتین / ریبوار ۲۷
- ۸- شورشی مارس ۱۹۲۰ له ناوچه ی روور له ئالمانیا / سه لام عبدالله ئیبراهیم ۲۸
- ۹- کچی به یان / فایق عبداللهی ۳۰
- ۱۰- بابه تی سه ره کی له فه لسه فه دا / ئافاناسیف / حه مه عه لی حه سه ن ۳۴
- ۱۱- پیخه ف / چیروک ۳۶
- ۱۲- دوو کورته چیروک / عه باس شوان ۴۱
- ۱۳- به پیوه بمنیژن / (رانانی کتیب) ئاسو ۴۲
- ۱۴- پرسه ی دینی تاکه ی / کاروان عبدالله ۴۵
- ۱۵- دوا روزگیرانی سه ده ی بیست و خورافه گه ران / سه ردار عبدالله ۴۷

برياری ژه نرالہ کانی تورکیا مه حکومت

سلیمان قاسمیانی

حکومی مه رگی دادگای به ناو "غه یره نیزامی" تورکیه، بو عبدالله ثوجه لان مه حکومت. ده وله تیک که سه راپای وجودی له سه ر تیرویزم ساغ بووه ته وه؛ ده وله تیک که ١٢ میلیونی ده کات، ده وله تیک که به ناشکرا خه ریکی گوشت و بری خه لکی کورد و هر ده نگیگی نازادیخوازانه یه، ده وله تیک که به و پهری بی شه رمی یه وه خه ریکی رفاندنی ٲینسانه، ناتوانی و بوی نیه له پشت میزی داوه ری دانشیت و حکومتی خه لک بدات بو ٲه و شتانه ی که خوی سه رچاوه که یه تی.

ده وله تی تورکیه ده یه وی خه باتی ره وای گه لی کورد له تورکیه و ریکخراوی پ.ک.ک به یه ک شت بنوینیت و به خه یالی خویان به دوا رفاندن و ده سگیرکرانی رابه رانی ٲه و ریکخراوه مه رگی شورش و خه بات بو نازادی و به رابه ری رابگه بینن. به لام ژنرالہ کانی تورکیا به هه له داچون! ٲه وه ریکخراوی پ.ک.ک نیه که خه باتی نازادیخوازانه ی له کوردستان هه لگیرساندوه، تا به ده سگیرکران و له به بین چوونی رابه ره کانی ٲه و ریکخراوه، مه رگی خه باتی نازادیخوازانه و یه کسان خوازی رابگه بیندري! "پ.ک.ک" نه ک سه رچاوه ی جولانه وه ی نازادیخوازانه، به لکو ناکامی ٲه و خه باته یه که به هوی دیکتاتوری ره شی تورکیا له کوردستان به رده وام له ناو جه ماوره ی خه لک دا هه بووه و سه ری هه لداوه. به مه رگ مه حکومتی عبدالله ثوجه لان، کرداریکی دژی ٲینسانی یه و له ٲه سل دا روی له جولانه وه ی نازادیخوازانه به گشتی و خه لکی نازادیخوازی کوردستان به تایبه تی یه. ده سه لاتدارانی تورکیا به م هیرشه ی خویان ده یانه وی فاتیحہ ی هه ر هه ستیکی به رابه ری خوازانه له تورکیا به گشتی و له کوردستان به تایبه تی بخوینن و وابکه ن که خه لک چوک دابدات و به یه کجاری مل که چی ده سه لاتی ره ش و دژی ٲینسانیان بیت.

چه ند روژیک دوا ی مه حکومت به مه رگ کرانی سه رکده ی "پ.ک.ک" له لایه ن تورکیاوه، عبدالله ثوجه لان، داوا ی له هیزی چه کداری ریکخراوه که ی کرد که ده ست له خه باتی چه کدارانه هه لگريت و هیزه کانی به ته واوی و به یه کجاری خاکی ٲه و ولاته به جی بیلین. دیاره که خه باتی چه کداری خوی له خوی دا شتیکی پیروز نیه. گرنگ نامانجه کانی ٲه و خه باته یه که چه کی بو هه لگیراوه. دنیا پره له هیزی چه کداری ته واو کونه په رست که خه ریکی خه باتی چه کدارانه ن بو داسه پاندنی ده سه لاتی ره ش و کونه په رستانه یان. "پ.ک.ک" به سیاستی به ناشکرا ناسیونالیستی و هه لخراندنی نه فره تی کویری دژ به تورک، به هه لگوتنی ده ماوده می به دیکتاتوره کانی، سوریا و عیراق، به داوا کردنی له خویشانده رانی شورشگیری کوردستانی ٲیران که ده س له دژایه تی له گه ل ده سه لاتدارانی جه للادی کوماری ٲیسلامی هه لگرن، به پاکانه کردنی بو کونه په رستی ٲیسلامی، به ده س دانه تیروری موخالفینی سیاسی، دووری خوی له هه ر نه وعه رادیکالیسمیکی پیشره و، جار له گه ل جار پیشان داوه. سه ره رای ناوی "کریکار" ٲه م ریکخراوه هه رگیز فری به سه ر کریکارو ه نه بووه و له نالا هه لگریکی ناسیونالیسمیکی دواکه وتوو واتر شتیکی تر نه بووه.

راگه یاندنی ده ست هه لکرتنی پ.ک.ک له خه باتی چه کداری له کوردستانی تورکیا، ٲیعلامی چوک دادانی ٲه م ریکخراوه یه بو ژنرالہ کانی تورکیا تا به لکوو به م شیوه یه ده سه لاتدارانی تورک له سفره ی ده سه لاتی خویناوی یان به چه ند پاروویه ک میوانیان بکه ن. چه ک دادانانی پ.ک.ک دیاری یه کی شیرین و خوازراو بووه دیاری یه ک که لاتی که م له باری ته بلیغی و ره وانی به وه سه رکه وتنیکی تر بوو بو ژنرالہ کانی تورکیا.

"کالای تیئوری له قه ده ر بالای سیاست"

سه رتجیک له سه ر هه لویستی عه باس وه لی به رانبه ر به خه باتی خه لکی کوردستانی ئیران
حسین مرادیگی (حه مه سوور)

له روژه کانی ۲۸ و ۲۹ی جولای ۱۹۹۸ دا کونفرانسیک له لایه ن "ئه نستیتوی کورد" له واشنگتن له ژیر نیوی "سه باره ت به قه یران و جیبه جی کردنی کیشه له کوردستان" به رپاکرا که عه باس وه لیش تییدا به شداری کردبوو. عه باس وه لی له و کونفرانسه دا وتاریکی له م باره وه هه یه که ده قی وتاره که ی به زمانی کوردی ته رجومه کراوه ته وه و له گوڤاری "گزینگ"، ژماره ی ۲۱، پاییزی ۹۸، له ژیر نیوی "مه سه له ی کورد و قه یرانی سیاسی له ئیران" دا بلاو کراوه ته وه.

کاتیک له عه باس وه لیان ده پرسی بو قسه له سیاست ناکه ی، ده یوت من کاری "تیئوری" ده که م. ئیستاش که قسه ی له سیاست و له مه سه له ی کورد کردوه، سه ره رای ده بربرینی کینه و بوغزی خوی به رانبه ر به بزوتنه وه ی کومه لانی خه لکی کوردستان بو رزگاری له ده ست سته می نه ته وایه تی، به راستی سه تحی بوون و بی مایه بوونی خوی له م بواره شدا به هه موان نیشان داوه. به کوردی ده لین: "کالا له قه ده ر بالا!"

عه باس وه لی له و وتاره دا هه موو لیها توویی سیاسی خوی به کارهیناوه و ده لی: "من ده بی به راشکاوی یه وه بلیم که مه سه له ی کورد له ئیران بریتی یه له حاشاکردن له هوویه تی کوردی له لایه ن ده سه لاتداری حاکم.."، گزینگ، ژماره ۲۱.

وه ک هه میشه، عه باس وه لی پیی وایه ئه وه یه که م جاره له سه ر مه سه له ی کورد قسه ده کری و ئه و شتیکی تازه ی له م باره یه وه که شف کردوه! عه باس وه لی له جیاتی ئه وه ی لانی که م به روشنی بلی مه نزوری له "حاشاکردن له هوویه تی کوردی" چیه، یان بلی ئه وه ی ئه و پیی ده لی "حاشاکردن له هوویه تی کوردی" له کوردستان خوی له داسه پاندنی چ چشنه سته میک به سه ر خه لکی کوردستاندا ده نوینی و ئه وه که داخوازی بو لآبردنی ئه م سته مه له ۵۰ سالی رابردوودا، بو حوکمی ئیعدام و پاشان داسه پاندنی شه ر و کوشتاری به سه ر خه لکی کوردستاندا به دوا دا هاتووه؛ ده ست ده کا به باسیکی سه تحی و بی ره بت له باره ی ناسیونالیزی تیروتوریال و خودمختاری و سه ره نجام خوی له جوابدانه وه به م باسه "تووش و ئالوزه" رزگار ده کا و ده لی ئه وه ی خودمختاری له چوارچیوه ی ئیراندا بوی، حه قی قه ومی ده وی! ئه مه بوو هه موو راشکاوی و زانستی ئه م کابرایه کاتیک که مه سه له که ده گاته ناستی ده بربرینی نه زه ری روشن و تاییه ت به مه سه له ی کورد له ئیراندا.

بوونی سته می نه ته وایه تی و هه روه ها کیشمه کیش و به ربه ره کانی به رده وامی نیوان ناسیونالیزی کورد له لایه ک و سه رکوت و داسه پاندنی شه ر و کوشتار له لایه ن ناسیونالیزی مه زن خوازی ئیرانی، له قالبی ده وه تی ناوه ندیدا، مه سه له ی کوردی له کوردستانی ئیران کردووه ته مه سه له یه کی نه ته وایه تی و ئه م مه سه له یه ی به ده سه لاتی سیاسییه وه گری داوه. خه لکی کوردستان که بوونه ته قوربانی ئه م به ربه ره کانیه و ده یان موسیبه تیان به سه ر هاتوه حه قی ره وای خویانه که خوازیاری لآبردنی فه وری ئه م سته مه و کوتایی هینان به سه رکوت و له شکرکیشی ده وه تی ناوه ندی (جمهوری ئیسلامی) بن؛ خه باتی بوبکه ن و رییان بدری بوخویان راسته وخو چاره سه ری ئه م مه سه له یه بکه ن و خویمان چاره نووسی سیاسی کوردستان دیاری بکه ن. هه ر که س ئه م راستیه نه سه لمینی یان بیهاریه وه، یان

خوی فریوده دا و بیان وه کو عه باس وه لی به شیوه ی رووناکیبیرانی لایه نگری چینی ده سه لاتدار خول ده کاته چاوی کومه لانی خه لکی کوردستان و ده سستی حاکمانی جمهوری ئیسلامی له دریزه پیدان به کوشتار و باقی موسیبه ته کانی خه لکی کوردستان ناواله راده گری.

عه باس وه لی له م وتاره دا، له شه ری جمهوری ئیسلامی له دژی کومه لانی خه لکی کوردستان و له بهرله سستی خه لک به رانبه ر به م شه ره، له جمهوری ئیسلامی پشتیوانی ده کا و له جیاتی ریگا چاره بو "مه سه له ی کورد"، به راشکاوی له فکری ریگا چاره دایه بو نه جاتی جمهوری ئیسلامی له بوحرانیک که سه رتاپای له شی چه په لی داگرتوه.

ناوه روکی ته م وتاره ی عه باس وه لی، سه ره رای دریزداری بی که لک و بی ره بت، ریک له دیفاع له جمهوری ئیسلامی داریژراوه. عه باس وه لی ده لی خه باتی ته م بیست ساله ی کومه لانی خه لکی کوردستان له دژی جمهوری ئیسلامی بی که لک و تاوانبارانه بووه و بو قهره بوو کردنه وه ی ته م تاوانه پیویسته نه ک له دژی جمهوری ئیسلامی به لکو به لایه نگری له جمهوری ئیسلامی بکه ونه شوین بالی ناغای خاته می. به م بونه وه تاوانی کون و نویی جمهوری ئیسلامی به پیی خه لکی کوردستان ده نووسی؛ به رانبه ر به جمهوری تاوانباری ئیسلامی نه رم و نیان ده دوی، به لام به رانبه ر به کومه لانی رزگاربخوازی کوردستانی ئیران توند و تیژ و قیناویه.

عه باس وه لی ده لی ده بی ستراتیژی شه ری چه کدارانه وه لابین، ده لی شه ری چه کدارانه نیگاتیف و غه بیری ته خلاق یه و بووه ته هوی وابه سته یی به یه کیک له خراپترین و جه نایه تکارتترین دیکتاتوریه کانی جیهانی هاوچه رخ. ده لی خه باتی چه کداری له مپه ریکی سه ره کی بووه له سه ری پیشه وه چوونی سیاسه تی داهینه رانه له کوردستاندا...؛ ده لی داوا کردن له خه لک بو چه ک هه لگرتن، بی ستراتیژی که کاریگه ری سیاسی (!) ...؛ نه ک هه ر سیاسه تیکی خراپ به لکو تاوانکارانه شه؛ ده لی ده بی ده ست له بانگه وازی دروشمی رووخاندنی رژیم له ئیران هه لبگرن.. (گزینگ، ژماره ۲۱)

له نه زه ر عه باس وه لی یه وه کومه لانی خه لک له کوردستانی ئیران که شان به شانی باقی کومه لانی خه لک له سه راسه ری ئیران بو به دیهینانی نازادی و ریفاهی کومه لایه تی له دژی رژیم شاتابوونه مه یدان، به دیهانتی نازادی و ریفاهی کومه لایه تی به لایانه وه فه رز بوو، چه قیان بوو ساواکیان نه وی، چه قیان بوو سته می نه ته وابه تیان له سه رلاچی، ده یانویست زیندان و شکه نجه و ئیعدام نه مینی؛ له مالی خویان دانشتیبون و چاوه روانی جی به جی کردنی ته م حوکمانه بوون، که چی هیندیک مه لای تاوانبار و بوگه ن که به هوی ریککه وتنی ده وله تانی ته مپریالیستی غه رب و له سه رشانی بیر و بوچوونی که سانی وه کو عه باس وه لی کران به ئالترناتیو بو سه رکوتی خویناوی ده سکه وته کانی شورشی ۵۷ له سه راسه ری ئیران، به ته واوی هیزه وه هیرشیان کرده سه ر کوردستان؛ هه موو شار و دیهاتی کوردستانیان به توپ و خومپاره و بمب کیلا؛ قه تل عامی بی به زه بیانه یان له قارنا و قه لاتان و ئیندرقاش وه ری خست؛ له شاری مه آباد و سنه و باقی شاره کانی تری کوردستان ده سته ده سته لاوانیان دایه به رگولله و ناچار خه لکی کوردستانیش به رانبه ر به م هیرشه درندانه یه ده ستیان دایه مقاوه مه ت.

له نه زه ر عه باس وه لی یه وه کومه لانی خه لکی کوردستان تاوانبارن و ناحه ق، به لام جمهوری جه نایه تکاری ئیسلامی که ئیعلامی شه ری دا به خه لکی کوردستان، ئیعلامی شه ریک که ئیستاش هه ر به رده وامه و ئیستاش کوردستانی ئیران به ته واوی میلیتاریزه یه، چه قداره و شاکی!!

له نه زه ر عه باس وه لی یه وه ته وه کومه لانی خه لکی کوردستانن که ده بی شه ر له دژی جمهوری ئیسلامی راگرن؛ بلین جمهوری ئیسلامی ناروخینن، بلین نه گبه تی ئیسلامی یان ده وی! نه ک جمهوری تاوانباری ئیسلامی که ده بی به شه ر و کوشتاری له دژی خه لکی کوردستان کوتایی بینی، هیزه سه رکوتگه ره کانی ده سته جی له کوردستان به ریته ده ر و

کوتایی به میلیتاریزه بوونی کوردستان بینیت.

عه باس وه لی له جیاتی ئه وه ی داوا بکا جمهوری ئیسلامی به شه ری بیست ساله ی له دژی کومه لانی خه لکی کوردستان و به میلیتاریزه بوونی کوردستانی ئیران کوتایی بینی، ریکخواه سیاسیه کان و کومه لانی خه لکی کوردستان تاوانبار ده کا که بوچی دژی جمهوری ئیسلامی شهر ده که ن و بو ده ست له دروشمی رووخانی جمهوری ئیسلامی هه لناگرن!

ئه مرو له کوردستان ته نانه ت هه ر مناله مه دره سه یه کیش ده زانی که میلیتاریزه بوونی کوردستانی ئیران و دانانی ده یان پیگه و پوستی بازه سی له لایه ن رژیمه وه، به تایبه ت له کاتی ده ست پیکردنی هه ر جم و جولیکی سیاسی له شاره کان له لایه ن کومه لانی خه لکه وه، نه ک راسته وخو له ترسی فشاری نیزامی ریکخواه سیاسیه کان یان هه لگرتنی دروشمی شه ری چه کداری له لایه ن ئه وانه وه، به لکو له ترسی خروشی جه ماوه ری دل پر له قینی کوردستانه بو رووخاندنی حکومتی تاوانبار و چه په لی ئیسلامی و بو کوتایی هینان به نه گبه تی ئیسلام. خامه نهیی و خاته میش ده زانن که خه لک له رژیمی ئیسلامی بیزارن و جمهوری ئیسلامییان ناوی. ده زانن خه لک خویان بریاری رووخاندنی جمهوری ئیسلامییان داوه و بو جیه جی کردنی ئه م بریاره ده ست به کار بوون.

عه باس وه لی خوی له م راستی یه گیل ده کا، دیت و به شیوه ی بیست سال له وه پیشی رابه ری حیزی توده موری تاوانکاری له موقاوه مه تی چه کدارانه ی کومه لانی خه لکی کوردستان به رانبه ر به هیرشی جمهوری ئیسلامی ده دا بو ئه وه ی خه باتی سیاسی جه ماوه ری شاره کان له کوردستانی ئیران که ماوه ی بیست ساله له دژی حکومتی جمهوری ئیسلامی و له به رانبه ر داسه پاندنی یاسا دژی به شه رییه کانی ئه م رژیمه دا شه و وروژ به رده وام بووه و هه ر ئه و خه باته له دریژه ی خوی دا هه ره سی به جمهوری ئیسلامی هیتاوه، پی شیل بکات.

عه باس وه لی به مه ش رازی نیه و به بی شه رمی یه وه ده لی له داهاتووشدا خه باتی سیاسی کومه لانی خه لک ته نیا کاتیک مه شروعیه تی هه یه که له گهل جمهوری ئیسلامی و به پشتیوانی له ئاغای خاتمی بی. له نه زه ر عه باس وه لی یه وه ئه وه ی که کومه لانی خه لکی کوردستان له ماوه ی ئه م بیست ساله دا له دژی حکومتی ئیعدام و سه رکوت و سه نگسار و دژی ژندا کردوو یانه تاوانکارنه یه و له وه دواش تاوانکارانه ده بی ئه گه ر کومه لانی خه لک له کوردستانی ئیران به پشتیوانی له جمهوری ئیسلامی و له هه مان یاسا نه که ونه شوین سه ید محه مدی خاتمی، چونکو عه باس وه لی پیی وایه شنه ی ئازادی له درزی عه با و مه ندیلی ئه م سه یده وه دی!

ئه مه یه ناوه روکی گه نده لی بوچوونی سیاسی عه باس وه لی به رانبه ر به خه باتی رزگاریخوازانه ی خه لکی کوردستان بو لابرندی سته می نه ته وایه تی و به دیهینانی به رابه ری! ئه م ته بلیغاته چ فه رقیکیان هه یه له گه ل ته بلیغاتی حیزی توده له کاتی هاتنه سه رکاری خومه ینی و هیرشی بو سه ر کوردستان! ئه وکاته ش حیزی توده و پاشان "چریکی اکثریت" ده یانوت هه ر که س له کوردستان "فرمانه کانی ئیمام به ریوه نه با"، تاوانکاره!

عه باس وه لی لیره شدا دو ددیه له دوایه، به بی ئه وه ی به رووی خویدا بینیته وه. ئه و هه لویسته ی ئه و به رانبه ر به خه باتی خه لکی کوردستان گرتوو یه تی، هه لویستی رابه ری حیزی توده ی ئیران بووه له بیست سال له وه پیشه وه، هه ر چه ند رابه ری حیزی توده جورئه تی نه ده کرد به م زه قیه ی ئیستای عه باس وه لی بی هینیته گور، به لام هه ر وه ک ئاگادارن غه ییری نه فره ت و بیزاری خه لکی کوردستان به رهه میکی تری بو یان نه بوو. عه باس وه لی بیست سال پاش حیزی توده هه لویستی حیزی توده دوپات ده کاته وه، ئه ویش له کاتیکدا که کومه لانی خه لک له کوردستان و له سه راسه ری ئیران بو رووخاندنی نه گبه تی ئیسلامی کات ژمیری ده که ن. ئه وه ی حیزی توده بیست سال له وه پیش بوی

نه فروشرا، ئیستا عه باس وه لی دیه وه ی له به سته به ندی تازه دا بیهینیتته وه بازار. به لام بیفایده یه، عه باس وه لی به هه له دا چووئه نه گه ر پیی وایی له ژیر نیوی خه بات بو "ریفورم و قانون" ی ناغای خاته می دا هه لیکی باشتری له کیانوری بو دره ربرینی قین و بوغزی خوی به رانبه ر به خه باتی خه لکی کوردستانی ئیران له دژی جمهوری ئیسلامی و بو لآبردنی سته می نه ته وایه تی، بو ره خسیوه.

ئه و ئاکادیمیسیه نه ی که ده لی من کاری تیئوری ده که م و له سیاسه تدا ده خاله ت ناکه م، له ر واله تدا دیه وی بلی من بی لایه ن قه زاوه ت ده که م. به لام له راستیدا دیه وی به م جوړه عه یب و هونه ری خوی له چاوان داپوشی. که چی هه ر ئه م ئاکادیمیسیه نه "بی لایه نه" کاتیک له سیاسه تدا ده خاله ت ده کا هه م عه یب و هونه ره کانی له مه یدانی تیئوریدا رووده کا و هه م راگه یاندنی بی لایه ن بوونه که ی له شه ری چینایه تی و له مه ساییلی کومه لایه تیدا ده بیته راگه یاندنی ریاکارانه ی لایه نگر ی له چینی ده سه لاتدار.

هه موو هونه ری کاری تیئوریکی عه باس وه لیش له چه ند سالی رابردوودا بریتی بووه له بردنه ژیر پرسپاری هیندیک مه فروزاتی ناسیونالیستی. ئه م کابرایه له ماوه ی بیست سالی رابردوودا که کومه لانی خه لکی کوردستان شه و و روژ له گه ل جمهوری ئیسلامی ده رگیر بوون، له گوپی گادا نوستبوو به لام له ناکاو له فه زای پاش شه ری سارد دا، به بای فشه ی بورژوازی غه رب له دژایه تی کومونیزم و له مه ر "کوتایی میژو" که وته سه ما و کور و کومه لی داماو و به بن به ست گه یشتووی رووناکبیرانی کوردی ناسیونالیست له ده ره وه که نه جاتده ریان له ناسمان را بو داکه وتبی باوشیان بوگرته وه.

عه باس وه لی به که لک وه رگرتن له و فه زایه ئه وکات که ده یوت کاری "تیئوری" ده کات، هات و له دوو سیمیناردا زه قترین و ناحه زترین قسه ی به کومونیسته کان وت و به م جوړه بوغز و کینه ی خوی به رانبه ر به کومونیسته کان هه لرشته. عه باس وه لی له مه یدانی "تیئوری" دا به ده ربرینی بوغز و کینه ی به رانبه ر به کومونیسته کان و ئیستاش له مه یدانی سیاسه تدا به دیفاعی پر به پری له نه گبه ت و کونه په رستی ئیسلامی و به دژایه تی له گه ل خه باتی خه لکی کوردستان به رانبه ر به جمهوری ئیسلامی و بو لآبردنی سته می نه ته وایه تی، ئه م ئالقه یه ی ته کمیل کرد و نیشانیدا که وه کو ئالقه له گوی یه کی بی قه در و قیمه ت له به ره ی دیفاع له کونه په رستی و خورافه دا راوه ستاوه.

بیره وهری دیجله ی میهره بان و روحیک بیره وهری

سه فین عهلی

دیحله، ئه و شاده ماره پر به ره که ته ی میزوپوتامیا، هه میشه کانگای ژیان و فینکی بووه و که ناره کانی هه زاره ها چیروکی عه شق و دایران ده زانن. هه روه ها گوریککی خه مناک و سامناک و شاراوه بووه بو چه ندین مروف و چه ندین حیکایه تی تاوان. له هه شتاکان، دیجله مانگانه ده یه ها لاشه ی له باوه ش ده گرت: پیای کوزراو، خوکوژان، کچان و ژنانی زه وتکراو و خنکینراو، کریکاری میسری، سه ربازی راکردوو له جه نگی ئیران و عیراق... وه هه روه ها مه نزلگای چه ندین گه نج بوو له و کچ و کورانه ی که له روویه روو بوونه وه ی داب و نه ریته دواکه وتوووه کانی کومه لگا شکستیان ده هینا و چیروکی عه شقیان له وی ده ناشت.

لیره ده مه وی ده قی ئاخیرین نامه، "وه سیه تنامه"ی دوو عاشقتان بخه مه به رچاو که له ژووری ۵۰۸ له ئوتیلی "زومه ره د" له شاری به غذا جییان هیشتبوو. ده مه وی لیره ئه و هاواره لاله بخویننه وه که له سپیده ی روزی ۱۴_۱_۱۹۸۶ ئه و دوو ئینسانه جییان هیشتبوو، دوا ی ئه وه ی که س و کاریان هه موو ده رگاکانیان به روو داخستن که بتوانن به ساده یی پیکه وه بژیه ن... ئیتر بریاراندا جه سته ی خویان له دیجله بچینن.

شایانی باسه، ئه و دوو عاشقه "سه روه ر ئه حمه د" و "به یان محمد" دوو خویندکاری زانکوی به غذا بوون و له سالی کوتایی خویندندا بوون. "سه روه ر ئه حمه د"، روشنبیر و چیروک نووسیککی به توانا بوو به زمانی عه ره بی، خه لکی هه ولیر بوو، کومه له چیروکیکی چاپکراوی هه یه به ناوی "دخان الغرفه" و له سالی ۱۹۸۵ بلاو بوته وه و خویندکاری به شی زمانی تورکی بوو. "به یان محمد"یش رووی گه ش و سیمای خوشه ویستی خویندکارانی به شی ئینگلیزی کولیژی ئه ده بیات بوو و خه لکی سلیمانی بوو.

تیبینی:

- * له ده قی نامه که دا باس له روویار ده کری، مه به ست دیجله یه.
- * "رزگار" برابه کی "سه روه ر" بووه، کریکاری کارگه ی کاشی بوو له هه ولیر، مه کینه کانی کارگه له رووداویکدا گیانیان لی سه نده وه.
- * ئه م دوو عاشقه دوا ی ۹ مانگ له په یوه ندیه که یان خویان کوشتوووه.
- * ده قی ئه م نامه یه به عه ره بی نووسراوه؛ له ریگای براده ری شاعیر، فاضل عبدالله، ده ستم که وتوووه و وه رم گیراوه بو کوردی.

به یانیتان باش پیامو قوولان!

ئیواره تان باش خانمه کان!

له وه ئه چی هه ندیکتان وا تیبگه ن، ئیمه په نامان بردوته به ر خوکوژی، بو ئه وه ی له تهننگ و چه له مه یه ک رابکه یین، یان له ترسی حه یاچوونیک... ئیمه ئه سله ن خومان به وه خه ریک ناکه یین که رووی قسه مان بکه یینه ئه م "هه ندیک"ه

که مژه و "هیچ". نیمه خومان ده کوژین چونکه عه شقی نیمه گه لی مه زنتره له وه ی ته م جیهانه زه مینیه بیگریته خو، وه له بهر نه وه ی دلسوزیمان بو عه شقه که مان و ده ست پیوه گرتنمان به بهرده وام بوونی، له پیشه وه ی هه موو شته کانی تره و له هه مووشیان گه وره تره لامان.

له روژی چوارده هه م له مانگی چواره می سالی ۱۹۸۵ نیمه "به یان و سه روه ر" بریارمان دا تا هه تایه یه کترمان خوش بوی، ته نانه ت له مردنیشا به یه که وه بین. له مه رگه سات، نه و کاته ی که ئیتر له وه ده رباز ده بین که دوو روحی قه تیس ماو بین له دوو جه سته دا، ئیتر بو دووباره ده بینه وه به یه ک روح، وه ک جارن پیش له دایکبونمان، که نیمه ی له یه کتر ترازاند... ئیتر جاریکی تر پیویستمان به ۲۵ سال بو، پر له سوراخ و گریان و چاوه ری کردن بو نه وه ی بگه ینه وه به یه ک "نه و کاته هه ردووکمان گریان، چونکه هه ریه ک له نیمه نه وه ی تری ده ویست، به لام نه وان له نیمه و له م به یه ک گه یشتنه، نه گه یشتن."

عه شق، هونه ری خوچه شاردانه. نیمه نه م هونه ره مان پیاده کرد تا هه لپرووکاین! چونکه هه شاردانی دوو جه سته و شاردنه وه ی له چاوه کان کاریکی ئاسان نیه... به تایبه تی جه سته ی ژن و پیاویکی روژه لاتی... ئیستا، که ناخمان پره له بیز کردنه وه له هه موو نه وانیه به دواماندا ده گهرین و مه به سته خراپه کارییان هه یه و دزیوکاریمان له گه ل ده که ن و شوین پیمان ده که ون... ده مانه وی به یه کجاری خومان بشارینه وه، عه شقیش هونه ری خو بزرکردنه. عه شق، دابرا و ته ریکی کامله. نیمه تا دوایین تنوکی توانمان تیایدا ژیاين؛ هه تا ده سته وه ستان ماینه وه که ئیتر چی بکه یین به هوی نه و شپرزیه بیزراوه ی که گه ماروی داوین. نیمه ده مانه وی ئیتر له دابرا نیکی ته واودا بژییه یین، خوشه ویستیش دابرا نه، لیواولیو دابرا نه... نیمه خو کوژی ده که یین، به لام نامرین، به لکو چاوه له دینین.

ئیستا نیمه له ژووری ژماره ۵۰۸ له ئوتیلی "زومه ره د" داین. پیش توزی "به یان" خه وت و منیش "سه روه ر" له روشنایی شه ش موم که بو "رزگار" دامان گیرساندبوو، نه مه ده نووسم... له ریگای هاتنمان بو به غدا، له که رکوک گه راینه وه بو هه ولیر. مومه کانمان کری بو نه وه ی له سه ر گوره که ی دایگیرسینین. چونکه گولمان ده ست نه که وت، دواتر له هه ولیر ده ستمان که وت، به لام بومان نه کردرا، چونکه گران بوو؛ ۳۵ دینار بو چه پکی گولی ده سترکرد. به هه ر حال نه شمان توانی سه ر له گوره که ی بده یین. نه وه بوو چه ند مه تریکمان مابوو بگه یینه ده رگا چول و بیکه سه که ی گورستانه که گه راینه وه، نه و به یانی یه... له ترسی... زیندووه کان.

"به یان" به دلنمایی یه وه نوستووه، له خه ویکی قول دایه. له م ئاخیرین شه وه مان که نه مه چواره مین شه ومانه بیکه وه به سه ری ده به یین دوا ی بریاره شه هیدانه که مان.

دوینی سه عاته کانمان فری دایه ناو رووبار: نه وه ریگایه ک بوو که به ته مابووین هه موو ۱۴/۴ یک پیاده ی بکه یین بو یادکردنه وه ی په یوه ندبه ستنه هه تاهه تاییه که مان... به لام کاتمان که مه و نه ماوه و ۱۴/۴ یش زور دووره.

نیمه دلمان خوشه به وه ی سبه یینی ده مرین، روژی چوارده هه م له مانگی یه که می ۱۹۸۶. کورپه له پیویستی ته نها به نو مانگ هه یه بو نه وه ی له دایک بی، نیمه ش هه روه ها...

قینمان له که س نیه، من بو خویشم رقم له وانه ش نیه که خراپه کارییان له گه لدا کردووم. هیوام وایه نه وانیه ی که منیش ناره حه تم کردوون لیم ببوورن. نه گه ر ویستیان، به لام من قه ت له وانه خوش نابم که ده ستیان هه بووه، نه گه ر توزیکیش بی، له وه ی ته م نازار و مه یینه ته ترسینه ره یان خولقاندووه بو نه و روحه بی گه رد و بی تاوانه ی دولبه ره که م "به یان" که به دیریایی ته م نو مانگه دا تیایدا ژیاوه.

نیمه به ئاشکرا ئومیده بچکوله کانی خومانمان چاولی بوو که ورد و خاش ده بوون: «ژووریکی گهرم، میزیک چرایه کی له سه ربی، قاوه، خواردنیک به یان سازی بکات، منالیک ناوی بنیین رزگار، یان سره، پیاسه یه کی ئیواران به پاسکیل به که ناری رووبار...» به لام هیچ هیزیک بوی نیه ئومیده گه وره که مان تیک بشکینی: نه ویش نه وه یه که به یه که وه بین هه تاهه تایه، که قه راره سبه ی به یانیه که ی به ده سته بهینین.

ئاخريين داواي بچكوله مان ٿه وه يه كه لاشه كانمان له نيو رويار جي بيلن، چونكه به يان له گور ده ترسي. هه ردووكيشمان
حه زمان له رووباره. ٺه گه ر نه شڪرا، تڪا ده كه ين به ته نيشته يه كه وه و له نزيڪ رووبار بمان نيئين.
هيوام وايه دايڪم بمبه خشي. من ده رهه ق به دايڪم كه مته رخه م بووم و ٺه ويش زور ٺازاري چه شتووه؛ تڪايه با ليم
خوش بي... "به يان"يش هه ست به تاوان ده کات چونكه دايڪم زووتر پيي وتبوو كه وا پشتم به تو و به خوا ٺه ستووره
كه چاوتان له "سه روه ر" بي... منيش ٿيدي به ته مام له گه ل خودا و له گه ل به يان بمينمه وه... به يان باوڪمي له خه ودا
بينيبوو (كه هه ر به ره سم ده يناسي)، ده يوت تڪاي ليڪردووم كه وا ٺه و "كار"ه نه كه ين. خوايه گيان، يارمه تيمان بده،
هيزمان پي ببه خشه تا به ره و لاي تو هه نگاهه هه لينين. خوايه گيان ٿيتر ناتوانين ٺه و هه موو دلره قي يه ي خزمان و
ناپاڪي دوستانمان قبول بڪه ين. خوايه گيان بو خوتمان به ره وه تا ٿيتر بتوانين لاشه كانمان ببه خشين به و كه سانه ي
داواي ده كه ن... به هه رچي قيمه تي بي... داواي لاشه كانمان ده كه ن.

به يان سه روه ر / سه روه ر به يان

۱۳ له سه ر ۱۴ / ۱ / ۱۹۸۶

هه والنامهي ڪٿيب

كورد و ئەوروپى و ئافرهت له نيوانياندا

شنه عبدالله

به لوعه ي ناو حه وشه كه مان
بوته شانوى خه ونى ناخوش.
به يانيان زوو
«خه رامن» دى و
خه ونى شه وى ده دا به ده م ناوه كه وه.
«ماهيره» دى و شه ويكى تر.
«رووناك» ديت و خه ونيكى تر.
ئىستا بوم رون ده بيته وه
جوگه له ي به رده م به لوعه ي حه وشه كه مان
بوچى ناوا ره ش ده چو وه وه؟

له شيعريكى "ناسو"

«فينوس فايه ق» له په يامى ژ: ۱۴ى مارسى ۱۹۹۹دا باسيك به ناوئيشانى (كيشه ي ژنان و خويندنه وه په كه
نوى) بلاوده كاته وه. ئه وه ي جيبى سه رنجه كه «نوى» له و وتاره دا ته نها تاوه لئاويكى بى گيانه و هه موو ده لاله ته كانى
خوى و نكردوه. چونكه په يامى فينوس، هه مان كاي كون به با كردنيكه و ئه و قه وانه سواوده كه به دريژايى ته مه ني
سيسته مى پياوسالار ده وتريت و ده وتريته وه. سوسه ن سه ليم له په يامى ۱۵ و ئالا فه ره ج له په يامى ۱۶دا زوريك له
كه م و كوربه كانى ديدى فينوس ده خه نه روو.
به لام فينوس بيده نگ نابيت و ئه مجاره يان زور بى په رده تر، ناوه روكى ديدى كونه په رستانه و دواكه وتوانه ي خوى له
وتاريكى تردا كه له ژماره ۱۶ى په يامدا بلاوده بيته وه ده خاته روو. ئه مجاره له به رانبه ر ره خنه كانى سوسه ن سه ليم دا
ده نووسى: «سوسه ن سه ليم يان له من تينه گه يشتووه، يان خويم لى هه له ده كات، يان ئه وه تا يه كيكمان
كوردبه كه مان باش نيبه. ئه گينا من نه موتووه و ناشليم: ئافره تى كورد ملكه چى خيزانه كه ي بيت بى ئه وه ي
ناره زايه تى ده ربريت.»
به لام قسه له سه ر تينه گه يشتن له يه كترى نيبه. چونكه پوخته ي تيروائينى فينوس له وتارى يه كه ميدا له م چه نديره دا
كوده بيته وه: ديارده ي جيابوونه وه له هه نده ران له نيوان خيزانى كورددا ده گه ريته وه بو ئافره تى كورد كه دوو ديري له
سه ر ئازادى نه خويندوته وه، كه جگه له ماله وه و مه كته ب، له گه ل دايكيدا نه بيت بازاری نه ديوه»، بويه ئه م كائينه
«هيرا و ده به نكه» ده كه وپه رمبازينى خويه راورد كردن له گه ل هاوه له ئه وروپيه كه ي و هه ر كه كارتى بانكى به ده ست
هينا، ئه وا بانگه وازى جيابوونه وه ي خوى ده دات.
ئه مه ئه و په يامه نوييه يه كه فينوس فايه ق به خوينه رانى فروشت و له لايه ن ئالا و سوسه نه وه جوابى خوى وه رگرته وه.
فينوس هيچ نه بيت شه رم ده يگريت كه بى په رده به ژنى كورد بلى ملكه چى فه رهه نگ و سوننه تى دواكه وتوانه ي
كومه لگا و خيزان به. به لام يه ك به يه كى وشه كانى ده كه وپه ئه و سه نكه ره وه.

فینوس بو گه یاندنی په یامه که ی به هینانه وه ی به لگه ی « گونجاو» ده ست به دامینی بوگه ن ترین بیروبوچوونه کانی کومه لگای کوردستانه وه ده گریت و وتاره که ی به: نه وانه ی جیابوونه ته وه، له کومه لگای کوردی جیابوونه ته وه، به رد له شوینی خوی سه نگینه، دوستم نه وه یه ده مگرینی و دوژمنیشم نه وه یه پیم پیده که نیت، پرده کاته وه. به لام بوچی داواکردنی ژنان بو مافه کانیان و به هره مه ند بوونی نه وان له و مافانه که به شیکیان له گوشه یه کی تری سه رزه ویدا به ده ست هاتوون، به دابه زاندنی شه خسیه تی ژنی کورد کوتایی دیت و به م جوړه ش: «نافره تی کورد به های خوی ون ده کات و داده به زیته ئاستی ژنی نه وروپایی؟» ئایا به راستی فه رهه نگیک هه یه ناوی فه رهه نگی کوردی و فه رهه نگی نه وروپی بیت؟ چ به رژه وه ندیبه ک له پشت دابه شکردنی فه رهه نکه کانه وه یه به م شیوه یه ی نه مروی؟ نه م تیزه کوشنده یه چه ند چوارچیوه یه کی راسیستی بو ئینسان خولقاندووه و چون مافه کانی ئینسان به پیی شوینی جوگرافیای نه وانه وه لیک ده داته وه؟

(نینا بیورک) له کتیبه به ناوبانگه که ی خویدا؛ (له ژیر لیفه په مه ییه که وه)، که ره خنه یه کی رادیکالانه یه له فیمینیزی ساله کانی هه شتا و نه وه دی سوید ده نووسیت: «وشه ی زول بو که سیک به کارده هینرا که له چوارچیوه ی خیزانیکی «غه یری شه رعیدا» له دایک بوویت. زول نه و وشه یه بوو که ئیستا و ئاینده ی هه زاران که سی دیاری ده کرد. وشه یه ک که مندالی ده کیشایه ده ره وه ی کومه لگا و موریکی له ناو چاوانی ده دا. به لام نه مرو وشه که ته نهها له فه رهه نگی زماندا جیی بوته وه و هه موو ده لاله ته کانی خوی ونکردووه؛ نه مه له کاتیکیشدایه که ولاته که مان پره له «زول».

ره وتی موذیرنیزم و رادیکالی کومه لگا له کومه لگای سویدا «زول» به زبلدانی میژوو ده سپیریت و ناوی نه و مندالانه ش ده نی «منالانی عه شق». نه م پروسه یه له ناو کولتوری کوردیدا به شیوازیکی تر ده کری ره هه نده کانی بخوینریته وه. ژن به ژن وه ک به شیک له فه رهه نگی دواکه وتووی فیودالی له لایه ن پاریزه رانی فه رهه نگی پیاسالار و دواکه وتووی کوردستانه وه ده کریت به به شیک له کولتوری کورده. به لام ره وتی گه شه ی کومه ل و بزوتنه وه رادیکاله کانی کومه لگا پاشه کشه یه ک به دیارده ی ژن به ژن ده کات، که ئیتر نه گه ر بیستریت فلانه که س به شیوازی ژن به ژن خیزانی دروست کردووه، هه ست ده کریت که نه و که سانه ی له م پروسه یه دا شه ریک بوون چه نده دواکه وتوون و ناشارستانین.

به لام ژن به ژن مالئاوایی له کومه لگای کوردستان ناکات، چونکه پاریزه رانی نه م فه رهه نکه قسه که ر و ئالاهه لگری خویان هه یه. به لام له فه رهه نگی خه لکی کوردستاندا ده رده کیشریت و ده بیته فه رهه نگی و کولتوری عه شیره ت و مه زهه بیه کانی کوردستان. کومه لگای کوردستان له یه ک چوویه کی یه کگرتوو نیبه که تیایدا تاکه کان له ژیر په رده ی کولتوری کوردیدا کوپکرینه وه و شوناسه کانیان وه ربرگرته وه. به لکو شوین پیی چینایه تی، ئاستی روشنبیری، شیوه ی ژیانی شارنشینیی و تیروانینی ئینسانه کان چه ندین فاکتوری گرنگن و فه رهه نگی و کولتوری له یه ک نه چوو له لای ئینسانه کان به وجود دینیت.

له به شیک له ناوچه کانی کوردستاندا، ره دووکه وتنی ژنان (ژن هه لگرتن)؛ نه گه رچی تان و پوی دواکه وتوویی و به سووک سه رنجدان له نافره تی به ته واوه تی پیوه دیاره، ده بیته جیگای شانازی کومه لگه که و نه گه ر که سیک هه لنه گیراییت نه و ده بیته جیی پلان و تیرو توانجی خه لکی: «ئاخر نه گه ر کچیکی باش بویتایه تا ئیستا که سیک هه لیگرتبویت». هاوکاتیش هه مان دیارده له ناوچه یه کی تری کوردستاندا بنه ماله ی له سه ر ده کوژریت.

له ژیر ئاسمانی کولتوری کوردیدا، سه ده ها ژن تیروور ده کرین؛ هاوکاتیش هه ر له هه مان کومه لگادا هیزیک به هه موو توانا کانیه وه رووبه رووی نه م وه حشیکه ریبه ده بیته وه. هیزیک به پیی مه رجه عه کولتوریه که ی لوتی ژنان ده بریت و له به رانبه ریشیدا هیزیکی تر مالی نه من بو ژنانی کوردستان دروست ده کات. شیرزاد حه سه ن و مه لا کریکار دوو ده نگی دژ به یه کی ژیر ئاسمانی کولتوری کوردین.

ټه م گورانيه:

گونات هه لمژم پر به ده م سوور هه لگه ربي هينده ماچت كه م

زور ناسان له هه له بجه ي سالاني حه فتادا له يه ك به يه كي چايخانه كاني هه له بجه دا ده هاته به ر گوي و له ناستاشدا به بيستني ټه و گورانيه ده بي چاوه رواني ټه وهت هه بيت كه چايخانه و گويگراني گورانيه كه ش به بوميك به ناسمانا ببرين. دياره ټه ويش به هوي زال بووني فه رهه نكي ټه و بزوتنه وه سياسي يه كه كه ش و هه واي كومه لگا يشي ژه هراوي كردوه. ټه مه ش نيشانده ري ټه وه يه: كه چه ندره وه سياسي يه كومه لايه تيه كاني كومه لگا كاريگه ري له سه ر فه رهه نك و كولتوري كومه ل داده نين و موري خويان له ناوچاواني ژياني ټينسانه كان ده ده ن.

ټه م راستييه ساده يه بو كومه لگاي ټه وروپاش هه ر دروسته. ناخر كاتيڪ بزوتنه وه دينيه كان و كونسيرفه تيغه كاني كومه لگا داشيان سواربيت و كاريگه ريان له سه ر كومه لگا دياربيت، ټه وه زور ناساييه كه بيكاري ټافره ت به ره و زيادبوون ده چيت وبه رهه لستييان بو دژايه تي مافي منال له باربردن ده بيته مانيفستي يه كه ميان و له ولاتيكي وه كو ټيرلنده دا ده بيت ريفراندم بكرت بو ټه وه ي دوو ټينسان له چوارچيوه يه كي خيزانيدا بچنه ده ر و ټافره ت مافي جيابوونه وه ي هه بيت.

ټينوس فايه ق به دابه شكردني ژني كورد و ژني ټه وروپي خسته يه ك دروست ده كات و به دواكه وتوتوتير تيروانييه كاني كومه لگاي پياوسالار؛ ټافره تيك كه به هه ر هوكاريك له ميرده كه ي جيابوته وه زيندان ده كات و پيي ده ليت: بوت نييه كه لك له و ده سټكه وتانه وه ربرگريت كه به شيك له ټافره تاني تري ټه م سه رزهوي يه به ده ستيان هيناوه. دابنيشه و وه كو من دوو كتيب له سه ر نازادي بخوينه ره وه و پاش تپيه ربووني چه ندين سال ده گه يته ناستي ژني ټه وروپي. ټه مه پوخته ي ټه و تيروانييه راسيستيانه يه كه بناغهي هه موو سياسي تي ټه نتيگراسيوني ټه وروپا پيك ده هينيت و له سه ر بنه ماكاني نسبيه تي كولتوري داريزراوه و له ريگه يه وه ده ستگاكاني ده وله ت زور به ناساني شاني خويان خالي ده كه نه وه له به رانبه ر هه ر مه سټوليه تيكددا كه ده بي بكه ويته سه ر شانيان به رانبه ر به په نابه ران. كه م نين ټه و ژنانه ي كه له لايه ن ده ستگاكاني ده وله تي سويده وه؛ «به رابه رترين ولاته كاني دنيا» كه پيبان وتراوه: ټيمه ناتوانين هيچ شتيك بو ټيوه بكه ين كاتيڪ كه توشي ليدان بوون له لايه ن ميرده كانيانه وه؛ چونكه به پيي تيوري نسبيه تي كولتوري، ليداني ژن و مندال به شيكي جيانه كراوه ي فه رهه نكي ولاتاني په نابه رانيكه كه له خوره لاته وه هاتوون.

كونه په رستي، دواكه وتويي، فه رهه نكي پياوسالاري ديارده يه كي كوردي و فارسي و توركي نييه. به لكو جيهان داگره و به شيكي جيانه كراوه له ده سه لاتي سيسته ميكه كه له سه ر نابه رابه ري و ټاپارتايد ي ټينسانه كان داريزراوه و له شه قامه كاني كوردستانه وه تاكو پايته ختي كه وره ترين شاره كاني ټه وروپا و ټه مريكا دا ده رده كه ويت و قوربانيه كاني خوي ده چنيته وه. تاكه جياوازييه ك له نيوان ده ركه وتني ټه و فه رهه نكه دا له شوينه جياوازه كاني سه رزه ويدا، چوني تي كاركدني و دووباره خوسازدانه وه يه تي له شكل و شيوازي به رواله ت جياوازا و سه نك و سووكي ره وته موديرنيزم و راديكاله كاني به رانبه ريه تي. ټه گينا بوچي له «به رابه رترين ولاته كاني دنيا»؛ له سويدها، هه فتانه ژنيك به هوي به كارهياني زه بروزه نكي پياوه وه گيان له ده ست ده دات؟

به لام كاتيڪ كه سيك وه لامه كه ي ټينوس فايه ق بو سوسه ن سه ليم ده خوينيته وه كه له په يامي ١٥١٦ هاتووه، ټيتر ټينسان گومانيكي نامينيته وه كه ره خنه كاني سوسه ن له ټيان له خراب تينه گه يشتنه وه نييه وه كو ټيان فايه ق بوي ده چي. كيشه ش له كوردي ټيان فايه ق وه نييه؛ چونكه ناشوكوري نه بي نووسه ره كه مان دوو كتپيي له سه ر نازادي خويندوته وه و خاتو كلاوزه ريكي ناو ده ريباي په ندي پيشيناني كوردييه. چونكه ټه مجاره يان ټيان فايه ق هيچ بواريك بو ماوه ي سپي نيوان ديره كانيش ناهيليته وه و كوردي و كورتي مه زهه ب و ناسيوناليزم و دزيوتيرين بيروباوه ره كاني فه رهه نكي پياوسالاري تيكله ده كات و پيشنيار ده كات كه له به رانبه ر وشه ي جيابوونه وه دا ديسانه وه ده ست به

داوینی «طلاق» ه وه بگرین. چونکه جیابوونه وه به پیی بوچونی فینوس: بو «شه ریکه کان و دوسته کان» دروستتره به کار بهینریت، چونکه «هیچ دوکومینتیکی ره سمی پیکه وه یان نابه ستیت». به لام «طلاق» راستییبه که و ناییت شه رمی لبیکه یین. به لی، «طلاق» راستییبه کی مه زهه بییه و هینده بوگه ن و دواکه وتوانه یه که ئینسانی سه ده ی شه مرو خه جالته ده بیت کاتیک عه شق و خوشه ویستی نیوان دوو ئینسان به ره و کوژانه وه ملی ناو سوکایه تی و شه ر و ناژاوه بووه نیشته جیی مال، چاوه ریی شه وه بیت که پیاو مه رحه مه ت کات و شه و چه که به کاربهینیت. ناخر خو شه وه ژن نییه که مافی طلاق ی به ده سته. پاشانیش شه گهر بوره «طلاق» که وت و چاک نه بووه وه، شه و کات به جاش ماره بکرینه وه.

فینوس هه ر وه ک چون خوی وته نی: «له سه ره تاییی تیگه یشتنییه وه بو مافی مروث»، دیاره مافی مروث وه ک موده یه کی نویی سه رده می دنیا ی یه ک قوتبی، له به رانبه ر ره شترین تاوانه کانی کومه لگای کوردستاندا که دیارده ی ره شه کوژی ژنانه ناواهی هه لویت ده نویی: «شه و ژنانه ی که ده کوژان، ژماره یان له هه زار تیپه ری نه ده کرد و شه و جا که کوژاون (هه ندیکیان نالیم هه موویان) شه و چاره نووسه یان پیره وا ده بینرا ده نا من و تو و هه زارانی تر بو نه کوژان...»

وه ره وه ک پاریزه ری مافی مروث خوت پیناسه بکه و له شه وروپادا ژیا بیت و شه ندامیکی چالاکی ره وته ئیسلامیه کان و طاله بانه کانی شه فغانستان نه بیت و ده ستخوشانه له جه لادانی ژنکوژی کوردستان بکه یت و زور به راشکاوانه شه و دوکومینته بوگه نه دوویات بکه یته وه که لایه نگرانی بکوژانی ژنان ده یلینه وه! ناخر شه و چاره نووسه یان پی ره وا ده بینرا! وه ره له به رده م ده رگا کانی سالی دوو هه زاردا راهه ستا بیت و به هره مه ند بوونی ناخره تان له ساده ترین مافه کانی خویان له بریاردان بو چوونه ده ره وه له په یوه ندییبه ک و مافی بوونی ناووری خو و که لک وه رگرتن له مافه به ده ستهاتووه کانی ناخره ت له گوشه یه کی شه م دنیا یه دا به «به ره لایی» ناو بنییت. وشه یه ک که مه زهه ب دایناشیوه و هه ر روژه ی ملی ناخره تیکی پی ده په رینریت له و دوزه خانه دا که ده سه لاتی خوا کانی سه رزه وی خولقاندویانه.

ره وته ئیسلامیه کانی کوردستانی عیراق له کاتی ناو بردنیاندا بو هیرشه درندانه کانی شه نفال بو سه ر خه لکی کوردستان ده نووسن: **هیرشه کانی به ناو شه تقال**. دیاره شه وان شه یانه وی رووی شه و دینه سپی که نه وه که ده بیته مه رجه عیکی ئایدولوژی به ده سته ریژی می به عسه وه تا قولترین برین له جه سته ی کومه لانی خه لکی کوردستاندا هه لکه نیت. به لام فینوس فایه ق چ هوکاریک و چوارچیوه یه کی فکری پالی پیوه ده نیت بنوسیت: «مافی به ناو خوراوی ناخره ت.»

کاتیک یه ناو ده بیته ناوه لکرداری فرمانی خواردن، واته له راستیدا مافیک نییه که خوراو بیت. به لکه شه وه کومه لیک نه فامن که «دوو دیریان نه خویندوه ته وه» و ناگایان له و به هه شته ی به رابه ری نییه که نیر و میی تیا ده ژین. به لام تو بلیی شه و ژنانه ی که له یه کیک له حه وشه گه وره کانی کوردستاندا، نیوه شه وانیکی دره ننگ که له خه وی شیرینیاندا «موته که» ی خه ویکی ناخوش له سه ر سنگیان هه ناسه یان لیده بریت و به دزی میرد و کچ و کوری ماله وه، یان باوک و براوه، ده چنه به ره به لوعه ی حه وشه که یان و که میکی ناوه که ده که نه وه، چ سه رگوزشته یه کی ناخوش ده دن به ده م ناوه وه؟ شه و ترس و دله راوکییانه چییه که شه وان ده یانه ویت نه یه ته دی و به شکم ناو له گهل خویدا رایمالی؟ به راستی بوچی جوگه له ی به رده م به لوعه ی زوریک له ماله کانی کوردستان ره ش ده چیته وه؟ تو بلیی وه ک ئاسوی شاعیر بوی چوو بیت: زوخاوی شه و بی مافی و خه ونه ره شانه بیت که چه ندین ساله به دزییه وه ده دریت به ده م ناوه وه؟

تایا "مافی به ناو خوراوی ناخره ت" و جوگه له ره شه کانی به رده م به لوعه ی حه وشه کانی کوردستان ده کریت له رسته یه کدا کوپکرینه وه؟

خوشبه ختانه شه مرو ژنانی کوردستان له به رانبه ر ده سه لاتی ناسیونالیزم و مه زهه ب و فرهه نگی پیاسالاردا له بلندگوی ریکخراوه کانیانه وه ده ننگ هه لده برن؛ شه و ریکخراوانه ی که فینوس پیشنیاری هه لوه شاننده وه یان ده کات،

خواریاریشن ئه و دله راوکی و ترس و بیمه یان که دواکه وتویی و فه رهه نگی پیاوسالار له دلیانا ناشتویه تی و وه ک سه رگوزشته یه کی بیده ننگ که نیوه شه وان ته نها ئاوی به لوعه کان بیستویه تی، ئه وانه بکه نه داخواری بزوتنه وه یه کسانا خوازه که یان و چیدی ئینسان به تاوانی ئه وه ی که نیره یاخود می، له حورمه تی ئینسانی خوی بیبه ش نه کریت.

هه والننامه ی کتیب

ده سخوشانه له ژن-کوژان؟؟

ښوونکي شولې لې هه لکيشاوه!

مصلح شيخ الاسلامي (ريپوار)

ده سخوشانه له چه قوكيشاني ژن-كوژ له كوردستان؟! ژنيكي خه ريځي كولپيژي ناداب، بيت و له روژنامه يه كي به نيويانگدا بنووسي "ته و ژنانه... ته و چاره نووسه يان پي ره وا ده بينرا ده نا من و تو و هه زارني تر بو نه كوژان!!" باوه ر ناكه ن؟ سه ريگ بكيشنه روژنامه ي "په يام" ژماره ۱۶ با به چاوي خوتان ببينن. به لي؛ به قه له مي "ښوونكيس فايه ق-هوله ندا"، ته م ده سخوشانه يه له ژن-كوژاني كوردستان، به ره ش له سه ر سپي، نووسراوه!! جا، فه رقي ته م قه له مه و ريش و ميزه ر و شمشير تاله بانه كان چي يه؟؟

له كاتيكا ژناني چه وساو و ټاگادار له مافي خويان، له كوردستان، به رانه ر كونه په رستي عه شايه ري و مه زهه بي راوه ستاون و له ژير چه قوي چه قوكيشاني ناموس په رست و دواكه وتووشدا هه رخه ريكي داكوكي و ديفاع له مافي ره واي خويانن؛ كه سيكي له زه مانه به جي ماو به ناوي ښوونكيس فايه ق ده لي "مافي به ناو خوراوي نافرته ت" (!!)

له كاتيكا ژناني له كوردستانه وه هاتوو، له ته وروپا، له به رهه مي خه باتي بزوتنه وه ي به رابه ريخوازي به هره مه ند ده بن و ته نانه ت هه نديكيان له ريزي پيشه وه ي ته و بزوتنه وه شه وه ديفاع له ژناني كوردستان ده كه ن؛ ته م خوي كرده به دلسوزي "ژناني كورد" له ته وروپا و به زماني ده ورائي چه فسه خان و هارون الرشيد خه ريگه نه سيحه تيان ده كا كه پيوانه عه شايه ري يه كانيان لا ون نه بي و دووچاري "كوده تا" نه بن! له كاتيكا خه لكې تامه زروي نازادي و به رابه ري، به ژن و پياوه وه، خه ريكن ته م مافانه، يه ك به دواي يه كدا به كاريه ده ستاني ده سه لاتدار له كوردستانيش ده قه بلينن؛ ته م ده لي هوكاريكي گه وري ژيرده سته يي ژنان "كورتبيني و نه زاني" خويانه!

به خوشيه وه، مه يدان بو چه فسه خان چول نيه و كه ساني وه ك سوسه ن سه ليم و ټالا فه ره ج جوابي ښوونسيان داوه ته وه. به لام له سه رده ميكددا كه هيشتا ده نكي ده سه لاتداراني وه ك مارگارت تاچر، كه له سه ر كورسي حكومته تي بریتانيا وه ژناني بو چيشت لينان و مندالداري بانگه واز ده كر ده وه، له گويدا ده زرينگيته وه؛ سه ير نيه كه كه سيك؛ كه له بليمه تي و خوينده واريده گه ليك له ناستي تاچريش دوور بي، له ويش زياتر له زه مانه به جي مابي و، له م ناخري سه ده ي بيسته مه دا، هه مان بانگه واز بو ژنان له كوردستان و له ته وروپا دو باره بكاته وه! له وه ش قه لس بي كه "سه دي نه وه دي ژني كورد" گويي لي ناگرن و ته وانه به ټاكامي ژير ده سته يي ژن داده نين! ته گهر ښوونسيش سه يريكي مه تبه خه كه ي خوي بكا، ده تواني وه ك "سه دي نه وه دي ژني كورد" ببيني كه چ به شيكي گه وري له كاري مالداري و چيشت لينان له ده ره وه ي مال (له فابريكه كان) كراوه و، گه ليك شت پيش ته وه ي بگاته مه تبه خه كه ټاماده كراوه و، به م جوړه، مالداري، به ره به ره براره و ده بريته ده ره وه ي مال! به شيك له كاري ريخواوه به رابه ريخوازه كان (كه ښوونكيس چه زي لي يان نيه) په ره دان به م پروسيسه يه. ښوونكيس خوشي بي و ترشي بي، نه ك هه ر مالداري، مندالداريش (وه ك ټالا فه ره جيش ټامازه ي كرده) به شيوه ي باخچه ي ساويان و شتي وا، براره و، ده بريته

دهره وهی مال و له سه رشانی ژنان لاده بری؛ تا کاتیک که خیزانداری ئیتر وه ک زنجیرییک نه مینی و ژن و پیاو و مندال، به نازادی و به رابه ری، هه ر ته نیا خوشه ویستی پیکه وه یان ببه ستی و به س!

فینوس له سه ر نازادیش هه لویستی هه یه! ژنانی له کوردستانه وه بو ئه وروپا هاتوو ئیندار ده کا که نه که ن "به ره لالا" بن!! له لایه که وه ده سخوشانه ی ناوا له چه قوکیشانی کوردستان، له لایه کی تره وه سنووردانان بو ئه م نازادی یه سنوورداره ش که له ته وروپا هه مانه و سه رزه نشت کردنمان که "شیعارات" دووباره نه که ینه وه و "دوو کتیب" له سه ر نازادی بخوینینه وه تا مانای نازادی و به ره لالیی تیکه لاو نه که ین!

ئالا فه ره ج، ده ستی خوش بی، خوی ماندوو کردوو و به فاکت و نمونه روشنی کردوو ته وه که ده وره ی حه فسه خان به سه رچوو و له شه سته کان و سه ره تای حه فتاکانه وه، له هه موو قوژبنیکی کوردستانیش، شارنشین ژنانی هینایه نیو مه یدانی کارکردن و به شیوه یه کی فراوانیش روویان کرده خویندن و په یما نگا و زانکوکان. به لام ئایا فینوسی خه ریجی کولیژی ئاداب ئه مانه نازانی؟ ئه و فاکت و نمونه ی نه دیوه که ئالا فه ره ج هیناویه ته وه؟ نازانی یاسای چاره سه رکردنی کشت وکال و یاساکانی تر و، به کورتی، پروسیسی جیگیرکردنی سه رمایه داری چ ئاکام و سه ره نجامیکی له کومه لدا (له وانه سه باره ت به ژنان) به شوینه وه بووه؟ ره نگه زیاتر له وانه ش بزانی. ئاخه ره نه بیت دووکتیبی له سه ر نازادی" خویندوو ته وه! ئه گه ره به قه د مارگارت تاچریش ناگاداری چه م وخه می سیاست نه بی، له وانه یه ئه ونده هه ره بزانی که سه رمایه داری زوریش به لوتف و به مه رحه مه ت نیه و کاتیکیش ژنان راده کیشیته نیو مه یدانی کارکردن مه به ستی چه وساندنه وه ی کاری هه رزانی ژنانه. کاری هه رزانی لای ژنانی بی ماف (و بی ئاگا له ماف) ئاسانتر ده ست ده که وی؛ ژنانی چاووگویی به ستراو که له کوردستان "هه ره له گه ل دایکیان نه بی بازاریان نه دیبی" و له ته وروپاش پیوانه عه شایه ری یه کانیا لاون نه بی و دوچاری "کوده تا" نه بن! ره نگه فینوس ئه مانه بزانی و به ده ستی قه سد بو هیشتنه وه ی ژنان له کوت و به نددا حه ول بدا!؟ ئه وه نیه ده سخوشانه له ژن-کوژه کان ئه کا؟! ئه لی ئه و ژنانه ئه و چاره نووسه یان پی ره وا ده بینرا ده نا بو ئه و و سوسه ن سه لیم و هه زارانی تر نه کوژران؟! ئه و بو بکوژن کاتیک ده سخوشانه یان لی بکا؟! سوسه نیش دیاره له بزوتنه وه یه کدا بووه که چه قوکیشانی ژن-کوژ پی یان نه ویراوه. بو هه زارانه که ی تریش، بابزانی ئه م کیشه یه به کام باردا ده بریته وه؛ ئه گه ره ده سه لات به چه قوکیشه کان بی، به ناوینشانی ئیران و ته فغانستان، کار له کوشتنی هه زارانش تیپه ره ئه کا!

پیویسته فینوس ته کلیفی خوی روشن کاته وه. ده کری ژنیک به قه د مارگارت تاچریش خوینده واری و دوژمنی سویندخواردوی مافی ژنانش بی! فینوسیش، مادام له سه ره دژایه تی مافی ژنان بروا، یان له خزمه تی سیاسه تی خاتوو تاچردایه و دوستی تاله بانه کانه و دوژمنیکی به ئاگای نازادی و به رابه ری و مافی ژنانه، یان، ئه گه ره نائاگایه، دیاره کولیژی ئاداب ی به فیرو داوه و له و "دوو کتیبه" ش له سه ره "نازادی" خویندوو یه ته وه تی نه گه یشته.

نه گهر

شنه رانيه يي

له غه ريبييه وه پيت ده ليم
بو نهيني يه كاني چاوت
له ناوكولانه تاريكه كاني روحم
دلويپك له تاسه ي غه ريبيم بخوره وه
گه ر شه قامي له ته نيانيت بي تاقه ت بوو
نه فره ت بكه له دووريم و له ولاتي كاره ساتم.
ته گه ر هات و شوره بي يه ك هاته سه ر ريت
دلنيابه كه پري حه سانه وه ي خوته و
تارام به وه و له جي هيشتنيشم خوش به.
ته گه ر كچي به ريكه وتيك
تاويته بوو به نيشتمانيكي ون بوو
له سه وزايي جه سته ي خوتدا حه شاري ده
دلنيابه عاشقيكي ويله ري يه و
ده بيته وه توزي به ر پيت.
ته گه ر ته و چاوه ي له جارن ماندووتر بوو
خولياگه ريكي خه مناك بوو
بي ده نگ بوو له روژگاري
تاوان له مننه ياخود له تو.
ته گه ر عيشقي ده رگاي گرتي
بلي له كوي ژووريكي داخراو و تار
له كوي ناسمانيك ريگاي پوله مه ل و فريشته بي
گه ر وشه يه ك دلي ناسكتي وروژاند
دلنيابه كه ژيله موي ناخي نازانمه
فيرت ده كات چون بسووتبي
داوا ده كات كه له گرياني تي بگه ي
گه ر شاعيريك ويستي بدوي
ته وه منم!

هه و النامه ي كتيب

بلی کوا ولاتیک هه رخوم بم و
له کوی ولاتیک هه ردووکمان
له کوی هه رخوت ریبواری بی له کوی دوان
گه ر تارماییه ک له په نجه ره ی ژووره وه ی دای
بلی فه رموو_ دلنیابه
یان فریشته ی مه رگی مننه یان جه سته ی خوم
گه ر موته که ی خه و نه هیللی چاو لیک بنی ی
ئه وه دلی مننه شه وان ده رگا ده کوتی
ویلله به دوا ی شاره که ی خوی.
ئه گه ر خونچه نه بوون به گول له به هارا
تو مه رگی من مه لی کوچه ری ته منت مه ترسینه
له هه ر جی بی تاقه هیوام
تاکه دره ختم دیمه ریگات
بالداریکم ده وه ن ده وه ن دیم و ده چم
له هه ر کونجووری ولاتیک
پی به پیی خوم
دیمه وه لات.

هه و النامه ی کتیب

شاهو پيرخزرانيان

کچ ټه هات بيده نگ و
بسکی خور له بسکی ټالا بوو.
کاتی هات
کانیه که ی به ر مالمان
دوانه ی بوو؛

کاتی هات، شه مامه زور ترسا
چپانی به گویم:

– باپیرم پیی وایه

کچ نابی تیشکی خور

له تیشکی چاویا بی.

کاتی هات

باپیری شه مامه،

چوخاکه ی له سیبه ر دارتووه کا به جیما

کاتی هات بووکه که ی مال فاتیش

دوانه ی بوو.

هه و النامه ی کتیب

کچ ټه هات بيده نگ و

دوو ماسی بچکوله له گلینه ی چاویا بوون؛

کاتی هات

شه مامه زور ترسا

چپانی به گویم:

– کچ نابی ده ستيکی ټاگر بی و

ده ستيکی گه نم بی

کچ نابی داوینی کراسه که ی شه ونم بی.

کچ هات و بيده نگ چوو

کاتی چوو

بسکی خور

له بسکی ټالا بوو.

کاتی چوو، شه مامه نه ترسا

قیژاندی به گویمما:

– کچ نابی گزینگی چاوانی بیره نگ بی

کچ نابی بیده نگ بی!

ههوالنامهی کتیب

Pierre Louys (1870-1925)

شاعیری فه ره نسی

ئاسو کردووویه به کوردی

چون چرپاکه ی جیهیشتوو، منیش ئاوا جیی ده هیلیم.
بی ریکخستن؛ چه رچه فه که هه روه کو خوی.
تا هیچ نه بی، شیوه ی ده رچووی له شی ئه و له سه رچه رچه فدا
له ته نیشتمه وه دیاریت و
وه کو خوی بمینیتته وه.
تا به یانی روژیکتی تر
نه دوش ده که م، نه قژیشم داده هینم.
من نامه وی شوینی ماچی و
شوین په نجه ی ئه و
له سه ر پیستم کال بیتته وه.
نه به یانی و
نه ئیواره ش
ئه شته با ناخه مه سه رزار.
هیچ پاوده ریک له رووناده م؛ لیو سوورناکه م.
تاکو ماچی؛ بونی ماچی
زیاتر بژی و
له سه ر لیوما بشنیتته وه.
په نجه ره کان هه روه کو خوی، به داخراوی ده هیلیمه وه.
ده رگاکه ش توند کلوم ده م؛ نایکه مه وه.
تاکو یادی
ده رفه تی فرینی نه بی و
له ژوروما بمینیتته وه.

یاداشتی روزانه‌ی شاریک که ناوی به‌یروت بوو

نوسینی نزار القبانی

وه رگیرانی بو کوردی ناسو

کی بوو ریی دا، ئه و مارکسه نه فره تلیکراوه بیته لوبنان؟
کام بالویزخانه ی لوبنان بوو قیزای پی دا؟
له گومرگی فروکه خانه، بو که س جانتای نه پشکنی؟
ئه و مارکسه نه فره تلیکراوه، ماله کانمانی کاولکرد.
ژنه کانمانی بیوه ژن و مناله کانیشمان هه تیو،
په یوه ندیه میژوووه کانی لوبنانیشی ژیره و ژوورکرد.
من ئه وم خوش ناویت، نا من ئه وم هیچ خوش ناویت.
له و روژه وه ی؛ له یه کییک له چیشتنخانه شه عبیه کانی گوره پانی بوج دا بینیبوویمان پاقله ده خوات
له گه ل خه لکه ساده که دا ده دوی،
کتیب و نووسراوه ی بیروباوه ریان به سه ردا دابه ش ده کات،
له و روژه وه دلنیا بووم؛ ئه و له توریسته کانی دیکه ناچیت.
به لام هاتوو، تا پیلانیکی کاولکه رانه جیبه جی بکات.
ئه و هاتوو؛ تا چاو له برو هانبدات و
پی له سه ر و
بازرگانه کانی به سطاتیش له بازرگانه کانی شه قامی حه مرا و
خانوو ته نه که کانیش، له ماله ئه له مینیومه کان هانبدات.
مارکس چی داوه له وه ی که خوا دروستی کردوو؟
بو ده یه وی مه شیئه تی ئیلاهی بگوریت؟
ناخر خوایه که فه قیر و ده وله مه ندی خولقاندوو.
هه ر وه کو چون شه و و روژ و
ئه وانه ی نان و چا ده خون و
ئه وانه یشی که کافیار و شاتوبریان ده خون و کونیاک ده نوشن.
هه ر خوایه که ری دروست کردوو و ئوتومبیله کانی "رولزرویس" یش.
جل وبه رگه کانی کونه و جلله کانی بیارگاردانیش.
ئه و منالانه یش که له سه ر حه سیر به دنیا دین، وه ئه وانه یش که له سه ر فه رش چاوهه لدینن.
خوا ئه وانه یشی خولقاندوو که له فرمیسکی خویان ده خونه وه و
ئه وانه یشی که ناوی ئیقیان و فیشی ده نوشن.
به ر له وه ی ئه و مارکسه نه فره ت لیکراوه بیته لوبنان،
ژیان خوش و شیرین بوو، هه موانیش به به شی خوا رازی.
هه ژاران به هه ژارییان و

ده وله مه ندان به ده وله تيان.
پی و سه ره کان پیکه وه ده ژيان و برواشيان به موعجيزه ی لوبناني بوو.
به لام کاتي کارل مارکس ته شريفی هينا و
بووه هاوری ده ست فروشان، کریکارانی بیناسازی، کولکیشه کانی به نده ر،
شوفیری ته کسبیه کان، بلیت و یانصیب فروشه کان
پاش نه وه ی بووه نه ندامیکی چالاکی یه کیتی یه کریکارییه کان، یه کیتی قوتابیان،
شته کان ده ستیانکرد به له رزین.
پیبیه کان ده ستیانکرد به داوای گورینی هه لومه رجه نامروفایه تیه کان.
توره یی ته قبه یه و
زولملیکراوان زانیان، که خوا به رپرسی زولمیان نییه.
به لکه نه وه ئینسانه ده چه وسپینی و پیست ده گوری و دوايش ده یخوات.
به لام پیویست بوو به بیروت بسووتیت،
تا نه وانه ی کافیار و شاتوبریان ده خون پی بزائن؛
که هه ژاری کافره؟
برسیتی کافره؟
نه خوشی کافره؟
تا کو پی بزائن؛ کاتیک ئینسان برسی ده بی
دانه کانی له گوشتی مانگیش گیرده کات.
وه رگبرداو له دیوانی شیعی:
یومیات مدینه کانت اسمها بیروت

ژنانی پارچه چنی جیهان

موا مارتینسون

ریبوار کردویه به کوردی

موا مارتینسون Moa Marti nsson شاعیری ژنی سویدی (۱۸۹۰-۱۹۶۴) سه راسه ری ژیانی کریکار بوو. "ژنان و دارسیو" (۱۹۳۳) یه که مین رومان ی موا بوو که له سالی ۱۹۳۳ بلاو بووه وه . له یه که مین و تاقه کومه له شیعریدا "رووه و روژ" (۱۹۳۷) تیده کوشی ته و مه به سته گرینگانه ی به دریژایی ده سال و زیاتریش ده سته ویه خه ی ببوون کو کاته وه. ده وروبه ری ۱۹۴۰ بوو که شیعری "ژنانی پارچه چنی جیهان" ی بلاو کرده وه. ته م شیعره له کتیبی "سه ده یه ک شیعری کریکا ری له سوید" نووسراوی لارش فورولاند، هه لبرداروه.

ژنانی پارچه چنی جیهان

به ری به یانی زه مان بوو ده ستمان پیکرد؛

به چین و رستنی بیبرانه وه.

ئیمه ته و خوا بیناوانه یین؛

فه راموشبوی به یت و باوی گشت به یتیبیان.

به شوین تان وپوکاماندا،

له دووی پووش و له بان و توول،

به شوین په موودا و که تاندا،

به مه کاره ی به تاله وه،

به نیو بیشه بونخوشه کانی داره توو،

به شوین کرمی هه وریشمدا

سه رتاسه ری جیهان گه راین.

هونیمانه وه بو هه موو زینده وه ران،

گه وره و بچووک؛

عابای دایکی خواشمان چنی؛

بو شه ریش و بو شه یتانیش؛

بو کلیسا و بو خوی گه وره ش؛

عابای سووری جه للاده کان...

گشت ته مانه ش به گویره ی قانون و ئینجیل.

هونراوه مان له کاکیشان دریژتر بوو.

به شی داپوشینی هه موو کوره ی زه ویمان هونیه وه،

هه تا چین-چین وه ک بوخچه به کی زور گه وره،
دزیوی به رووته کانی پی داپوشی.

به لی هینده مان هونیه وه؛
هه رچه ند هیشتا ره سایبی ناکا گشت ژن و پیوانی هه لله رزیوی
پی پوشته که یین و
خاترجه میش بین ده توانین نه وه ی داهاتوویش پوشته که یین!

مندالان له دایک ده بن،
زستان بی یاخود هاوین بی، به رووتی چاویان ده پشکوی به ژیانان.
به لام به رخیش له دایک ده بن، که تانیش گول ده که نه وه و بنجه په موه کانیش له ژیر گولدا ده شکینه وه.

قه د ئیمه لی نایینه وه له چنینی پارچه و په رچه م!
قه د ناگه یینه چنینی ئاخر قه واره!
له شه قژنی سیرنی شه ردا
ئیمه ده چنین بو نه وه ی نوی و
گوی له سیرنی شه پولدانه وه ی خوین ده گرین له گویماندا
که خرمژنی ژینی پی یه؛
سروه ی په نا و میهره بانئی ئه چرپینی.
قه د نه مانپرسی له ئه رباب ده بی چ بکه یین؛
که ده سته خاراوه کانی خومان
چاره سازی هه موو سه ختی و هه له و ناته وایه کانن.
ئه ی گشت ئه وانه ی خه ریکی هونینه وه ی بیر و وشه ن!
داده ی پارچه یه ک به قه د هی ئیمه گه وره و گه رمابه خشی سه راسه ری زه ویمان بهونته وه!
با له سالی زینده وه راندا دیدار که یین؛
له جیهانیکدا له وی نه هیچکه س بیحورمه ته و نه رووت؛
له وی خراپه مردووه و ناشتی و ناسایشت خه به ره؛
له وی هه موو یاریده رن، هیچکه سیش ده ست ناوه شینی.

ئه ی گشت هونه رانی بیر و وشه!
داده ی پارچه یه کی ئاوا گه وره بهونته وه!
ئیمه ئه و خوا بیناوانه یین؛
فه راموشبووی به یت و باوی گشت به یتییژان.
به ری به یانی زه مان بوو ده ستمان پیکرد؛
به چنین و هونینی بی برانه وه.
مندالان له دایک ده بن،

به رووتی، زستان و هاوین.
به لام به رخیش دینه بوون و
که تانیش گول ده که نه وه و بنجه په مووش له ژیر گولدا ده شکینه وه.

هه و النامه ی کتیب

Jinanî parçe-çinî cîhan

Wergêrawî şî'rêkî **Moa Martinsson** (1890-1964), le kitêbî "Sedeyek şî'rî kargerî le Swed" (*Arbetardikt i Sverige under ett sekel*) nûsrawî Lars Furuland. Rebwar kirdûye be kurdi. **Moa Martinsson** seraserî jiyani karger bû. "Jinan ü Darsêw" yekem romanî Moa Martinssone ke salî 1933 derçû. Le yekemin û taqe komele şî'rîda, "Rûwew-roj" (1937), têdekoşê ew mebeste giringaney be dirêjî de sal û zyatirîş destew-yexey bibûn, ko katewe. Dewrûberî 1940 bû ke şî'rî "Jinanî parçe-çinî cîhan"î bilaw kirdewe.

Jinanî parçe-çinî cîhan

Beri beyanî zeman bû destman pêkird;
be çinî û ristinî bê biranewe.
Ême ew xiwa bânawaneyn;
feramoşbûy beyt û bawî gişt beyt-bêjan.
Be şiwên tan û pokanmanda
le dûy pûş û leban û tûl,
be şiwên pemûda û ketanda,
be mekarey betalewe,
be nêw bêşe bonxoşekanî dare tû,
be şiwên kirmî hewrîşimda
sertaserî cîhan gerayn.

Honîmanewe bo hemû zîndeweran,
gewre û biçûk;
'abay daykî xiwaşman çinî;
bo şerîş û bo şeytanîş;
bo kilîsa û bo Xiway Gewreş;
'abay sûry celladekan...
Gişt emaneş be gwêrey qanûn û încîl.

Honraweman le kakêşan dirêjtir bû.
Beşî dapoşînî hemû kurey zewîman honyewe,
heta çîn-çîn, wek buxçeyekî zor gewre,
dizêwîye rûtekanî pê dapoşê.

Belê hêndeman honyewe;
herçend hêşta resayî naka gişt jin û piyawanî
hel-lerzîwy pê pošte keyn û xatircamiş bîn
detwanî newey dahatûş pošte keyn!

Mindalan le dayik debin,
zistan bê, ya xud hawîn bê,
be rûtî çawyan depişikwê be jiyanyan.

Belam berxiş le dayik debin, ketaniş gul
dekenewe û binje pemokaniş le jêr gulda
deşkênewe.

Qed ême lê nabînewe le çinî parçe û perçem!
Qed nageyne çinî axir qeware!
Le şeqijnî sîrinî şer-da
ême deçnîn bo newey niwê û
gwê le sîrinî şepol-danewey xiwên degrîn
le gwêman da, ke xirmijnî jînî pêye;
sirwey pena û mîhrebanî eçirpênê.
Qed nemanpîrsî le erbab debê çibkeyn,
ke destê xarawekanî xoman çaresazî hemû
saxtî û hele û natewawîyekin.
Ey gişt ewaney xerîkî honînewey bîr û wişen!
Dadey parçeyek be qed hî ême gewre û
germa-bexşî sertaserî zewîman bo bihonnewe.
Ba le salî zîndeweranda dîdar keyn;
le cîhanêkda ke lewê ne kes bêhormetew ne rût;
lewê xirape mirdûwe û aşî û asayîşt xebere
lewê hemû yarîderin, hîçkesîş dest naweşênê.

Ey gişt honeranî bîr û wişe!
Dadey parçeyekî awa gewre bihonnewe!
Êma ew xiwa bânawaneyn;
feramoşbûy beyt û bawî gişt beyt-bêjan.
Beri beyanî zeman bû destman pêkird;
be çinî û honîni bê branewe.
Mindalan le dayik debin, be rûtî,
zistan û hawîn.
Belam berxiş dêne bîn û
ketaniş gul dekenewe û,
binje pemuş le jêr gulda deşkênewe.

ده رباره ی شورشی مارس ۱۹۲۰ له ناوچه ی "روور" Ruhr له روزنواوای آلمانیا۔

ثاماده کردنی: سه لام عبدالله ئیبراهیم

پاش جه نگی جوتیاران نه م شورشه به گه وره ترین راپه رینی چه کدارانه له میژووی نه لمانیا داده نریت. بویه سه رسورمانی ناویت که ده سه لاتدارانی نه م ولاته له سالی بیسته وه هه موو ریگیاهه کیان گرتووه ته به ر بو نه وه ی یادی نه کریت و بایه خی پی نه دریت. له سالی ۱۹۷۸-۱۹۷۰ بو یه که م جار له لایه ن میژووناس "ئیرهارد لوکاس" وه به خهستی ده رباره ی نووسرا و بلاو بووه وه.

له ۱۳ی مارس ۱۹۲۰ پاش چه ند شه ریکی کورت بو نه مانی له شکری کونی قه یسه ر، کوده تایه کی راستره وی رادیکال له به رلین به رپاکرا و به ناوی کوده تای کاپ ناسرا. حکومتی ئیبه رت هه لهات، پاش نه وه ی به شه کانی له شکر به گویان نه کرد. پاش ۳ روژ حکومتی نه فسه ره کان به هوی گه وره ترین مانگرتنی گشتی له میژووی نه لمانیادا، په کی که وت. مانگرتنه که له ناوچه ی "زاکسن"، "تورینگن" و "روور" به ره و خه باتی چه کداری گه شه ی سه ند. له ناوه راستی نه لمانیادا له شکر پاش جه نگیکی خویناوی ده سه لاتی گرتنه ده ست. به لام له ناوچه ی "روور" کریکاره کان هه ر له یه که م روژه وه سه رکه وتنیان به ده ست هینابوو. لیره دا کریکاره کان پیمان کرا له کاتی مانگرتنه که و له چه ند شه ریکی کوت ویردا "له شکری سوور" دابمه زرینن و به خیرایی ژماره یان گه یشت به ۸۰۰۰۰ کریکاری چه کدار. نه م له شکره که به باشی پر چه ک نه بوو، توانی له ۱۷ی مارس شاری دورتموند، له ۱۸ی مارس شاری هام و له ۱۹ی مارس شاری ئیسن رزگار بکه ن و پاشماوه کانی له شکری رایخ (رایش) به ره و دواوه هه لاتن. له م کاته دا مانگرتنه که له به رلین و ناوچه کانی تری نه لمانیا پچراندنی به سه ر هات و حکومت به ره و به رلین گه رایه وه. به لام هه موو ناوچه ی روور له ژیر ده سه لاتی کریکاره چه کداره کاندای مابوو وه. نه م له شکره سه رکردایه تیه کی هاویه شی نه بوو، ته نانه ت بنکه یه کیان نه بوو بو هه وال گورینه وه له نیوان مه فره زه و تیپه جیاجیاکاندا.

له ۲۰ مارس یه کیه تی کریکاران کوتایی به مانگرتنه که هینا و له ۲۲ی مارس سه رکردایه تی پارتی سوسیال دیموکرات و پارتی یه کیه تی سوسیال دیموکراته کانی آلمانیا، بریاری یه کیه تی کریکاره کانیان قبول کرد. حکومتی ئیبه رت سه ر له نوی له گه ل نه فسه ره کانی له شکری رایخ یه کیان گرتنه وه. له شکری رایخ که وته گه مارودانی ناوچه ی روور و ریگای له گه یشتنی خوراک بو ناوچه که بری و هه موو هیزه کانی له ناوچه کانی نه لمانیا کوکرده وه و له هه مان کاتدا حکومت، کومپسه ری ده ولت "کارل سیفرینگ" سه ر به بالی راستی سوسیال دیموکراته کان۔ نارد بو شاری بیله فیلد بو وتووژ کردن له گه ل نونیره به ناوبانگه کانی کریکاره کان بو راوه ستاندنی شه ر. له روژی ۲۳ی مارس په یمانی بیله فیلد مور کرا. له و په یمان نامه یه دا، نونیره رانی "له شکری سووری روور" هیچ جی په نجه یه کیان به جی نه هیشت. په یمانه که زور زیره کانه بو دوو به ره کی خستن له ناو ریزه کانی له شکری سوور داریژرابوو. کریکاره رادیکاله کان و نه وانه ی متمانه یه یان به حکومت نه مابوو، په یمان نامه که یان پی قه بوول نه بوو و چه که کانیان دانه نا. به لام نه و به شه له کریکاران که له سوسیال دیموکراته کان و یه کیه تی یه کریکاری یه مه سیحی یه کان نزدیک بوون، په یماننامه که یان پی باش بوو. له م روژه وه له شکری رایخ که به پیچه وانه ی کریکاره کان ته واو پرچه ک و تیر ته سه ل بوو، هیرشی برده سه ر ناوچه ی روور و خوی به رزگارکه ر ناو ده برد.

یه که م ئولتیماتومی چه ک دادانان و خو ته سلیم کردن، تا ۲۸ی مارس بوو کخ دواویی تا ۲ی مه پریل کاتژمیری ۱۲ی نیوهره ده وامی دریژه ی پیدرا. به لام له شکری رایخ له ۳۱ی مارس؛ له هه موو به ره کانه وه هیرشی برده سه ر کریکاره کان.

له یه که م روژه کانی مانگی نه پریل دا، له شکری سوور شکستی خوارد. هه لبه ته چه ند تیپیکی به ربلاو هه تا روژی ۶ی

ٲه پریل درٲژه یان به شه ر دا. له م روزه به دواوه "تیروری سپی" ده سٲی بالای په یدا کرد. هیزی "فرای کورپ" و له شکری حکومت که له خزمهٲی حکومتی سوسیال دیموکراٲه کان، کوتایی به له شکری سووری روور هینا، به شیوه یه کی درندانه ٲوله یان له نه یاره کانیاں ده سه ند و به کومه ل خه لکیان ده سٲگیر ده کرد؛ کراسیاں له به ر خه لک ده دراند و ٲه وه ی چی په نجه ی قایشی ٲفه نگ له سه ر شانی بووایه، واته چه کی هه لگرتووه و ده س به جی به ر فیشه ک ده درا. به هه مان شیوه ش ٲه و کچ و ٲافره ٲانه ی که له به شی ٲه ندوروستی و چیشٲ لینان چالاکیان نواندبوو، بی به زه بیانه به ر فیشه ک ده دران. ٲه رمی زوربه ی ٲه م کریکار و هاوری کوژراوه کانیاں، به بی ناو و به کومه ل له گور ده نران.

هه و النامه ی کٲٲب

چاوپیداخشانیک به سر شعری "کچی به یان"ی سواره ی ئیلخانی زاده

فایق عبداللهی

کچی به یان

۱- من ته لیم:

په پووله یه ک فری به بالی سه وز و سووره وه

من ته لیم:

گولی به ده م شنه ی شه ماله وه بزه ی بزوت

۲- تو ته لیی:

چ بوو په پووله یه ک فری

یانه سووره گول، زه رده که وته لیوی ناسکی

۳- من ته لیم:

هه تا هه تایه ده وری جوانی یه

ته مرو گه ر هه تاو که سپره یه نه ماوه تاگر و گری

میرگی ئاسمان به سووتمانی هه وری لوکه یی نه زوک

پر له خال و قوپه نه

جه نکه لی که جی ژوانی پوله پوری باری یه

جیگه مولی که متیار و گورگ و ریوی یه

شوره بی که بوته داری چاکی بی نه شه و شنه

زه لکه گه ر ته یاری تیر و قوشه نه

۴- خوشه ویسته که م

له په نجه ره ی نیوه تاکی بوومه لیله وه

چاوی من له دیمه نی کچی به یانی یه

له حه نجه ره ی زه مانه وه

گویم له زه مزه مه ی زولالی خیزه ورده کانی کانی یه.

۵- باسی شه و مه که نه شایه ری شه وم

باسی خه و مه که له لای هومیدی فییره سه ر ره وم

به و ده مه ت که بونی سه د به هاری لیوه دی

بونی ده شتی به ختیاری باوه شی چیای، به ده سستی با

به گول چناوی، لیوه دی

بونی سه رسه کوی به گاگلی، به ئاو پژاوی، لیوه دی

پییم مه لی که داکه وم

پیم مه لی که نالی زالی شه و، چاوی بی خه وی چره

پیم مه لی نه هاتنه وه نه وه ی که چوون

مه گری بو خه ساری بی گه رانه وه

ریگه مان دوور و سه خت و قاقره

۶- خوشه ویسته که م

ئیمه نوینه ری خه باتی روژهه لات

روژهه لاتی سووری ناگرین

فیر نه بوین به زین و دابه زین

رانه هاتووه

چاوی قاره مانی کورد

به شه ونمی گرین

۷- خوشه ویسته که م

له په نجه ره ی نیوه تاکی بوومه لیله وه

چاوی من له دیمه نی کچی به یانی یه

له حه نجه ره ی زه مانه وه

گویم له زه مزه مه ی زولالی خیزه ورده کانی کانی یه.

سواره "۱۳۴۸"

ژیان و جموجول له چاوی شاعیردا

شیعری کچی به یان له ۷ به ندیا به ش پیک هاتوه که به ژماره لیکیان جیا ده که مه وه. هه لبه ت ژماره کان هی منن. له م شیعره دا دوو ده ننگ ده بیسری، یه کی ده نگی ویژه ر خوی و نه وی تریان ده نگی "خوشه ویسته که ی" ویژه ره. نه م دوو ده ننگه له سه ره تاوه تا نه نجامی شیعره که له به رامبه ر یه ک دان. ویژه ر باس له فرینی په پووله به بالی سه وز و سووره وه و بزوتنی گولی به ده م شنه ی شه ماله وه ده کا. فه زای سه ره تای شیعره که پره له جم وجول و ژیان. په پووله و پشکووتنی گول باس له ئال وگوری دلگیری سروشت و هاتنی به هار ده که ن که ویژه ر راسته وخو ناوی نابا. ویژه ر به دیتنی نه م ئال وگور و جم وجوله هه ست به شادی و خوشی و نه وعیک سه رسورماوی ده کا. به پیچه وانه ی شادی و سه رسورمانی ویژه ر، "خوشه ویسته که" واته ده نگی دووهه می شیعره که بی نه شه و شنه و سارده و بایه خ نادا به ئال وگوری شادی هینه ری سروشت. له چاوی ده نگی دووهه م دا، فرینی په پووله و بزوتنی بزه ی گول به ده م شه ماله وه زور ناسایین و رووداوی بچووک یان بی بایه خن.

نه م بی خه یالی یه مان هه ر له یه که مین و ته یه وه بو ده رده که وی: "چ بوو په پووله یه ک فری" واته فرینی په پووله شیاوی هیچ سه رنج و تیرامانیک نی یه. لیره به دواوه دوو رووحیه ی جیاوازمان به رچاو ده که وی که تا کوتایی شیعره که بریک جار به نه مر و هه ندیک جاریش به پارانه وه له به رامبه ر یه ک و له کیشه دان.

له به ندی یه که م دا ویژه ر ته نیا ره نگی بالی په پووله که ی دیاری کردووه: "په پووله یه ک فری به بالی سه وز و سووره وه" و ره نگی گول ناناشرکرایه. ده نگی دووهه م، ریک به پیچه وانه ی ده نگی یه که م، ره نگی بالی په پووله که (که له یه که م نیگادا به رچاوی هه ر بینه ریک ده که وی) دووپات ناکاته وه به لام ره نگی گوله که ده رده خا، نه گه رچی به حه ز و چیژ و

وردبینی ده نگی یه که مه وه ناروانیتته ده ور ویه ری خوی: "چ بوو په پووله یه ک فری / یانه سووره گول، زه رده که وته لیوی ناسکی". بینینی ره نگی سوور و لیوی ناسکی گوله که له شه وچی بی ته فاوه تی ده نگی دووهه مدا ناسک بوونی هه سستی ده رده خه ن، نینسانیک به چه ند هه سستی دژ به یه ک!

له به ندی سیهه مدا ویژه ر ده لی: "هه تا هه تایه ده وری جوانی یه". نایا به له به ر چاوگرتنی هه تا هه تایه، وشه ی ده ور که کورت خایه ن و به برانه وه یه له جیگه ی شیای خویدا هاتوه و له گه ل هه تا هه تایه له دژایه تی دا نی یه؟! له دریژه ی شه م به ننده دا هاتووه: "شه مرو گه ر هه تاو که سیره یه نه ماوه ناگر و گری". به وردبوونه وه له وشه ی شه مرو بومان روون ده بیهته وه که باقی شه وه ی له مه وبه ر هاتبوو هی رابردوو و دوی که یه. فورمی رابردوو کرداره کانی پیش شه م به شه شه مه ده سه لمینی: فری، بزووت. به م جوړه له شیعره که دا زه مان راوه ستاو نی یه و له جوړه دایه ده نا به شی یه ک و دوو له گه ل به شی سیهه م ده که وتنه دژایه تی یه وه. په پووله هاو ژین و هاو وه رزی گوله، گولیش یه کیک له هویه کانی ژبانی، تیشک و تینی خوره، که وابوو هه ر کاتیک خور که سیره بی و ناگر و گری نه مینی، گولیش سیس ده بی و ده ژاکی. شه م وته یه له بابیه ت نیدامه ی هه مان به ش له شیعره که شه وه دروسته. پر له خال و قویه ن بوونی ناسمان به سوتمانی هه وری لوکه بی نه زووک که سیمبولی وشکی و بی بارانی و مه رگه، له گه ل فه زای سه ره تای شیعره که نالیکه. له سه ره تادا په پووله ده فری، گول ده پشکوی له کاتیکدا له به شی سیهه مدا هوی ژبانی گول و په پوله که سیره یه و دامرکاوه. شه گه ر به ندی یه ک و دوو وه ک به شیک بناسین شه م به شه له گه ل به شی سیهه مدا له ناکوکی دان و له دوو برگه ی زه مانی جیاواز ده دوین. له نیدامه ی هه مان به نددا دژایه تی یه کی تر به رچاو ده که وی له نیوان جه ننگه ل و جیگه مول بوونی بو گورگ و که متیار و ریوی. ویژه ر جه ننگه لی له شوینی شایانی خوی دانه ناوه. ده زانین که جه ننگه ل هه ر جیژوانی پوله پوری باری (لیره دا له وانه یه پیشمه رگه بی) نی یه به لکو به هوی جه ننگه ل بوونی یه وه زور سروشتی یه که جیگه مولی گورگ و که متیار و ریوی بی. لیره دا ویژه ر مه به سستی نه پیکاوه. ویژه ر ویستویه تی شه وه بگه بینی که شه و جه ننگه له ی پیشتر جی ژوانی پوله پوری باری بووه نیسته وانه ماوه و بووه ته جیگه مولی گورگ و ریوی.

به ندی سیهه م سه رتاپا باسی مردن و دامرکان و داکه وتنه: "شوره بی که بوته داری چاکی بی نه شه و شنه / زه لکه گه ر ته یاری تیر و قوشه نه". بی نه شه یی شوره بی سه ماکه ر، نیشانه ی نال وگوریکی ویرانکه ره. زه لکه ی شه ژنوشکاوی دواکه وتوو له وانه یه زه مانیک جوگه یه کی پر جوړه و ره وان بووبی که نیستا ته یاری تیر و قوشه نه و داکه نیوه. نایا زه لکه له لایه ن شوره بی یه وه ده دریته به ر چه پوک و تیر و قوشه ن؟ نایا لقه شور و وشکه کان و گه لای وه ریوی شوره بی دوینی و داری چاکی شه مرو، زه لکه که یان خستووه ته گیانه للا و جوړه یان لیبریوه؟ زه لکه له و به نده دا دوا نیشانه ی وه ستان و مردنه.

له به ندی چواره وه (که کرداره کان هی زه مانی حالن) خوینهر بوی ده رده که وی که سه ره تای شیعره که له خه یالی ویژه ر دایه و له نیستادا روونادا. چونکه له به ندی چواردا، له په نجه ره ی نیوه تاکی بوومه لیله وه (سه ره رای مردوویی و وه ستانی ژبان و سروشت که پیشتر باسی کرا) ویژه ر بو شتیکی تر ده روانی. نایا شه م به یانی یه، به یانی ثاره زویه، سه ره تای کوتایی که سیره بوونی خور و سامال بوونه وه ی ناسمانه؟!

شه مرو که هه وره کان نه زوکن و ده نگی هه وره تریشقه ناگاته گویی ویژه ر، به لام له م لاوه زه مزه مه ی زولالی خیزه ورده کانی کانی ده بیسی! هه ر له م به ننده دا شه ووخه و، روژ و بیداری و هومیدی سه ره رو (بیستنی زه مزه مه ی زولالی خیزه ورده کانی کانی، نیشانه ی وشیاری ویژه ره) به یه که وه هاتوون. هه لبه ت شه مه له لایه کی تره وه نیشانه ی بی خه به ری شه ون. شه و که سه ی که فرینی په پووله و پشکووتنی گول نابینی یان بوی گرنه نیه و له لای هومیدی سه ره وی ویژه ر باسی شه و و خه و ده کا، چون ده توانی ده می بونی به هاری لیوه بیت؟! نایا بونی بی هیوایی و بیزاری له ژبانی لیوه نایه؟ چونه که بی سه ره تا شه م هه ستانه زال بوون به سه ر هه سته کانی پیشووی "خوشه ویسته که" ی

ویژه ردا؟

دوای نه م هه موو سیفه ته جوانانه ی ده م، دیسان تکاکاری ویژه ر ده س پیده کاته وه: "پیم مه لی که داکه وم...". نایا به ندی پینج له گه ل ره وت و هارمونی گشتی شیعه که دیته وه؟ نایا ناکوک و زیادی نیه؟ له شه شیش دا دیسان بیداری (چاوم له دیمه نی کچی به یانیه) و هه روه ها وشیار ی (گویم له زه مزه مه ی زولالی خیزه ورده کانی کانی یه) دوویات بووه ته وه. نایا بو ته وه یه که بلی خوشی چاوه روانی به یان (بلیین به مانای وشیار ی، خه بات، شورش و رووناکی) که به کچ چواندراوه و شاعیر چاوه روانی ژوانیه تی یان دلداریه تی و به دزی بوی ده روانی، له خوشه ویستی خوشه ویسته که ی له پیش تر و گرنگ تره؟ بوچی؟

هه و النامه ی کتیب

بابه تی سه ره کی له فه لسه فه دا (دژایه تی نیوان ماتریالیزم و نایدیالیزم)

نووسینی: ئافاناسیف

وه رگیرانی له عه ره بی یه وه: حه مه عه لی حه سه ن

فه لسه فه یه کیکه له زانسته هه ره کونه کان و میژوو زور له قوتابخانه فه لسه فه یه جیاجیاکانی به خووه دیوه که له بارودوخی میژووویی جیاواز و له زور جیی جیاوازی ته م جیهانه دا هاتوونه کایه وه و نوینه رانی چین و تویراله کومه لایه تی یه جیاجیاکان دانه ریان بوون.

که واته چون ده توانین ریی خومان به نیو ته م هه موو قوتابخانه فه لسه فه یانه دا بترین و چون نرخه زانستییان هه لسه نگیبین و چون ری و جیی هه ریه که یان له میژوووی فکری فه لسه فه یه دا دیاری بکه یین؟! بو ته م مه به سته ش پیوسته بزانیین که چون قوتابخانه یه کی فه لسه فه یه یا خو چون فه یله سووفیک چاره سه ری بابته تی سه ره کی له فه لسه فه دا ده کات، واته چون ده روانیته دژایه تی نیوان ماتریالیزم و نایدیالیزم.

دیاره کاتیک له مه ر دونیای ده ورو پشتمان به وردی لیکولینه وه ده که یین، تبیینی ته وه ده که یین که هه موو شته کان و دیارده کان، یان ماتریالین (مادی) یا خود نایدیالین (مثالی). که هه ر شتیک به شیوه یه کی بابته تی (موضوعی) هه بیت، ده گهریته وه بو دیارده ماتریالی یه کان، واته ته و دیاردانه ی له دهره وه ی هوشی مروف دا بوونیکه سه ربه خویان هه یه. بو نمونه شته کان، کرداره کانی سه رزه وی و هه موو ته ستیره کان که ژماره یان بی پایانه له گه ردوون دا... وه له لایه کی تره وه هه رچی یه ک له هوشی مروف دا هه یه و سه ر به چالاکی یه ده روونی یه کانی مروفه (له بیر و بوچوونه کان و هه سته کان و... هتد) ده گه ریه وه بو باری نایدیالی (مثالی) و رووخی.

وه په یوه ندی به ستن له نیوان ته م دوو دیاردانه دا (مادی و مثالی) له سه ر بناغه ی ته وه ی ئایا کامیان له پیشترن و سه رچاوه ن بو بوونی ته وی تریان؟ وه لامی ته م پرسیاره بریتی یه له مه سه له سه ره کی یه که ی فه لسه فه و زور شتی تریشی له سه ر ده وه ستیت وه ک زانینی یه کیتی دونیا و بوون، شیوه و یاساکانی به ره و پیش چوون و ناوه روکی جیهان و ریگه کانی زانینی... وه به بی چاره سه رکردن و دیاریکردنی په یوه ندی نیوان ته م دوو لایه نه (مادی و مثالی) ناتوانین هیچ قوتابخانه یه کی فه لسه فه یه دابنیین و ناتوانین وینه یه کی گشتی بو جیهان و بوون بکیشین.

وه لامدانه وه به م بابته ته سه ره کی یه ی فه لسه فه ده کری له دوو لایه نه وه ببیت. یه که م: وه لامدانه وه به وه ی که کامیان له پیش ته وی تریانه، واته بوونی ماتریال (ماده) پیش بوونی هوش (وعی) ده که ویت یاخود به پیچه وانه؟! دووه م: وه لامدانه وه به وه ی که ئایا تیگه یشتن له بوون و جیهان له توانای عه قلی مروف دایه و مروف ده توانیت بچپته نیو نهینی یه کانی سروشت و گه ردوونه وه و ده توانیت یاساکانی به ره و پیش چوونی ئاشکرا بکات؟

ته گه ر به وردی سه یری ته م مه سه له بکه یین، ده گه یینه ته و ته نجامه که ی که دوو وه لام یا خود دوو ریگه چاره هه یه بو بابته ته سه ره کی یه که ی فه لسه فه (واته په یوه ندی نیوان ماتریالی و هوش) یا خود به جوریکی تر په یوه ندی نیوان بوون (وجود) له گه ل هوش دا (وعی). هه ر به م پی یه ش و هه ر له کونه وه دوو قوتابخانه ی فه لسه فه یه هه بووه.

ته و فه یله سووفانه ی ده لین بوونی "ماده" پیش بوونی هوشه و هوش به ره نجام و کاردانه وه ی بوونی ماده یه و ده لین ماده نه مره و هیچ هیزیک خه لقی نه کردووه و له هیچ زه مه نیکدا و هیچ هیزیکه غه بیی نیه و هوشیاری (وعی) به ره می به ره و پیش چوونی میژووویی ماده یه و یه کیکه له تاییه تمه ندی یه کانی ته نیکه مادی زور ئالوز که ته ویش میشکه. ته مانه پی یان ده وترین سه ر به قوتابخانه ی ماتریالیستین.

به لام ته و فه یله سووفانه ی ده لین بوونی هوش له پیشتره له بوونی ماده، پی یان ده وتریت سه ر به قوتابخانه ی
نایدیالیزمن. به لای ته مانه وه هوش (وعی) پیش بوونی ماده ده که ویت و بناغه ی سه ره کی یه بو هه موو بوون. ته م
به ره یه له فه یله سووفه کان له سه ر بناغه ی ته م پرسپاره که چ جوریک له هوش (وعی) خه لقی بوون و دونیا ده کات،
ده کرین به دوو به شه وه.

به شیکیان ده لین بوون و جیهان ته نیا هوشی تاکه که س دروستیان ده کات؛ ته مانه پییان ده وتریت نایدیالی یه
خودی یه کان (المثالییون الذاتیون).

به شه که ی تریان ده لین جیهان و بوون، هوشیکی بابه تی دروستیان ده کات که له دهره وه ی مروف دا هه یه و جاریک
ناوده بریت به بیبری ته واو (الفکره المطلقه) و جاریک ته م هوشه بابه تی یه ناو ده بریت به توانای گشتی (الاراده
الشامله) که له هه ر دوو حاله ته که دا ده کری باس له بوونی خوییه ک بکریت. ته م به شه له فه یله سووفه کان پییان
ده وتری نایدیالیسته بابه تی یه کان (المثالییون الموضوعیون).

پاشان له سه ر مه سه له ی وه لامدانه وه به وه ی که تایا عه قلی مروف توانای ته وه ی هه یه له نهینی یه کانی سروشت و
جیهان و بوون تی بگات، فه یله سووفه ماتریالیسته کان ده لین به لی. به لام فه یله سووفه نایدیالیستی یه کان له وه لامی
ته م پرسپاره دا به شیکیی تریان لی ده بیته وه که ده لین نه خیر. ته مانه ش ناوده برین به نایدیالیسته نازانمی یه کان
(المثالیین اللأدریین).

هه رچه نده به شیکیی تر له فه یله سووفه نایدیالیسته ذاتی و موضوعیه کانیش ده لین به لی ده کری عه قلی مروف له
نهینی یه کانی سروشت و بوون تی بگات، به لام ته مانه له راستی دا ناوه روکی زانین ته شیوینن و به وه ی که مروف هیچ
له دونیای بابه تی نازانیت به لکو بیرو هوشه کانی خوی ده زانیت وه ک نایدیالیسته ذاتی یه کان ده لین... یاخود له بیره
غه بیی یه که و گیانه گشتی یه که به ئاگایه، وه ک نایدیالیسته بابه تی یه کان ده لین.

کتابخانه ی کتیب

پيخه فيک له خوين

يوسف عزالدين رهټووف

(۱)

دلويه خوينه کان وه ک سالانی ته مه ن، له قولایي زامیکی کونه وه دروست ده بوون و به بیده نگی به رده بوونه وه. له به شی سه ره وه ی ژوریکي ته لخوا؛ پيخه فيکی بور هه روه ک ټه وه ی که سیک زامداري کردبیت، خوینی لی ده رویشته. دوویشکیکی ره ش به مردوویتي له دوو توی ی کتیبیکي زه ردا خه وتبوو. دلويه خوينه کان له سه ر عه رده که ریچکه یان ده به ست و ده بوونه چنگیکي ره ش و به سه ر شووشه ی په نجه ره که دا هه لده زنان؛ به ره و پانکه کونینه که خویان ده کوتا و هینده ی تر ره شیان ده کرد. قرژالیک له نیو بلووری چرایه کدا به بیده نگی خه وتبوو. گه رما ژووره لیخنه که ی فوو ده دا و بینایی لیل ده کرد. ته نها پيخه فه که نه بیت، به بی وه ستان خوینی لی ده چورا. ټه و پيخه فه ی که له سه ره تاي ته مه نیدا شینیکي کال بوو، پاشان بووه عه بایه کی ره ش و ئیستاش وه ک خاکی کوشتارگایه ک، دپته پیش چاو.

سیگاریکم له چای وشک پیچایه وه و کیشام. دووکه ل و هه لم و گه رما، به هه موو لایه کدا خویان ده کوتا و ته نها نزیکی پيخه فه که نه ده بوونه وه؛ ټه و پيخه فه ی که پیش سه عاتیک هینرایه ئیره و به رامبه ر به مانه وه شی، ټه م په ساپورته یان دامی... به لام بوم نه بوو له جی ی خوم بجولیمه وه و تی ی بروانم. ته نانه ت بوشم نه بوو لییان بپرسم، چی په و بو ده یهیننه لای من. بونیکي سه یر، له پيخه فه که ده هات و سه یری وه گیژ ده هینام و له ده ریاجه ی خه ونیکي ټه فسووناوی نزیکی ده کردم وه. به لام نه ده بوو پیلوه کانم لیک بنیم و بخه وم.

ټه و پیاهو ی که له به راز ده چوو پی ی گوتم:

((تا ټه م پيخه فه لیره دا بیت، تو بوت نیه بدوییت. بوت نیه ده رگا و په نجه ره بکه یته وه، بوت نیه هه ناسه بده یت، نه با پيخه فه که به ناگا بیت...))

ټه وه بو دوو سال ده چیت من له م ژووره دا ده گوزه ریم. پاش هه لانتیم به زور کاره وه خوم سه رقال کرد و دوا جار بوومه ته زویرچی و ژووره که شم کرده کاروانسه رای موسافیره کان و به رده بازیک بو په رینه وه. به لام تا ئیستا هیچ پيخه فيک به میوانی له ژووره که مدا نه مابووه وه. روانیمه ئاوینه ته لخوا که و گه مه م به مووه ره شه لوول بووه کانی سنگم کرد و هیلنجم دا. پیم و ابوو، گه ر له م ژووره دا زیده تر بمینمه وه دلم ده ته قیت.

رووکارم زهره و هه لیزرکاو له ئاوینه که دا وه دیار ده که وت و بالاشم هینده ی دريژی شوین جیگای هه نگاهی دلويه خوينه کان سببه ری ده دا. قرژاله که م له نیو بلووری چراکه ده رهینا و دامگیرساند؛ کوژایه وه. یه ک دوو جاری دیکه ش پیم کرد و هه ر کوژایه وه. پیده چوو نه هه نگیک هه موو ټوکسجینی ژووره که ی هه لمژبیت؛ تو بلی ی ټه و پيخه فه خویناوییه هه ناسه بدات!؟

بابوله که ی نیوه روم له زارم نزیک کرده وه و رشامه وه. نه مده توانی بابوله یه کی خویناوی بخوم. کتیبه زه رده که م له سه ر عه رده که هه لگرته وه و بیباکانه په ره کانیم لیک جودا کرده وه. دوویشکه ره شه که خوینی لی ده چورا. وشه کانم به سووری ده دیت. په راویز و پیچ و په نای کتیبه که ش ده بووه پارچه گوشتیکي خویناوی. کتیبه که م توورنه لدا و به ره و ده رگا که هه نگاوم نا. له ده ره وه را کلوم درابوو، ته نها من و پيخه فيک و تاریکایی ژوریک، نامبازی یه کدی بپوین... ده بوو

میز و بیساییش له نیو ته نه که یه کی ژه نگاویدا بکه م. خه یال و نه ندیشه م وه ک نه خته بووت، ته نها نیچیره زامداره کانیاں ده بینی و رکیکی سووریش له په نجه کانمه وه داده چورا. که فیکي ره ش له زارمه وه ریچکه ی به ست بوو. بی هه ست و خوست ده جوولامه وه، نه بادا نه و پیخه فه به ناگا بیت و ریسه که م لی ببیته وه به خوری. گالته م هاتی و له ناخه وه به خومدا شکامه وه و گالته م به نه قلم کرد. چون پیخه ف به ناگا دیت، یان چون هه ناسه ده دات. مه حاله که ر شه یتانیش بیت له جی ی خوی بزویت... نه ی نه و دلویه خوینانه چی یه که په یتا په یتا پانتایی عه ردی ژووره که داگیر ده که نه؟ تا قوله پیم هه رخوینه. سه یره هیچ مروفیک هینده ی خوین تیدانیه. به لام خو نه مه پیخه فه و پیده چیت له ری ده ریاهه ژاودیوی بکه ن. نه ده بوو نه و پرسیارانه له میشکدا که را دابنیت و سندوقه سه رم بته نیت، نه و که لله سه ره ی که ته نها کرموکه ی ره شتاله ی تیدا ده ژی و هیچ پنتکیکی سپی تیدا به دی ناکریت .

له هه موو نه و نه ندیشه و خه یالانه هه لهاتم و به ده نکه ناوازه که م گورانییه کی بی تامم چری. ده بوو له نیو ده نگیکدا خوم له پیخه ف و شوین په نجه ی په له خوینه کان بشارمه وه و چیدی نه روانمه نه و شتانه ی که ره نگیان ده گوریت. لایتیکی که وه ره م داگیرساند و ژووره که م وه ک که شتییه کی تیک شکاو هاته به رچاو که هینده ی نه مابیت، نغرو ببیت. سه ده ها نه وره سی سپی له په نجه ره که وه تییاں ده روانیم و ده نوکیان خوینی لی ده چورا؛ چاوه کانیاں ورده لمی لی ده باری. نه وان شتیکیان ده زانی و من نه مده زانی. نه مرو نهینی یه ک له م ژووره دا منی کردوته پاسه وان و ده رگاکه شی له سه ر کلوم داوم.

تیشکیک ده ره وه ی رووناک کرده وه و قاته ره شه که ی باوکم بینی له به ری ژنیکی ورگندا بوو. به ته وای سنگی خستبووه به ر با و مه مکه کانی له سه ره قازووی سه ربراو ده چوون. له قله قلیک به به رده میدا گوزه ری کرد و پاشان ته نها ده ریا و تیشکی لایتی که شتی و پاپوره کان، سه رنجیان راکیشام و دواچار بوونه پیخه فیک، که به هه موو لاکاندا، که وره و دریز ده بووه وه، تا نه و حله ی به ر شوشه ی په نجه ره که م که وت و بوومه له رزه ئاسا، ناخمیاں هه ژاند و ئاووهه وای ده ریا و شیداری شه و و بونی قه وزه و ماسییه که نیوه کانیاں هینایه ژوور و دوو په یکه ره ئیسیکی ماسیش که به په رده که وه هه لواسرابوون که وتنه جووله. هه موو شتیک له و ژووره دا ده نگی ده هات. جارچاره ده بووه زه نگی کلیسیاه ک و هه ندی کاتیش ناژییری پاپوریکی دوور و دواچاریش به لووره یه کی سامناک و دریزخایه ن کوتایی ده هات و پاشان ژووره که ده چووه نیو پانتاییه کانی بیده نگی.

هه ستم به خنکان ده کرد؛ هه ر بویه قه وزه کانم له خوم دوورخسته وه و جلکه ته ربووه کانیشم داکه ند و به رووتی به شوین به رگیکی نویدا ده که رام تا بیپوشم. به شوین سیگاریکدا ده که رام تا بیکیشم. نه مده زانی ده گرم یان پیده که نم. له که ل نه و چنگه خویناویانه به شه ر هاتم؛ که بست به بستی ژووره که م ده که ران. په لیکي قرژاله که م شکاند و بلووری چراکه شم خسته نیو ته نه که ژه نگاوییه که. هاوار و ناله ی ده ریاییکی تووره م پی بوو؛ به لام وه ک نه وه ی دوعایه کی ته لیسموای زارمی به ستبیت، نه مده توانی پر به که رووم هاواربکه م و نه و شه یتانه به ناگا بینم وبی بینم... بزائم چی یه و کی یه... چ کاریکی به من هه یه و ده یه ویت بگاته کوی. ئیفلیجی، میرووله ئاسا به جه سته و به ده نمدا هه لده زنا. ماسولکه کانم تا ده هات ره قتر ده بوون و جه سته شم هینده ی قورسایي خنکاویک قورس ببوو. هاوارم کرد؛ به لی هاوارم کرد: «— تو کی ی، نه ی نه و شه یتانه ی که کاویژی خوین ده که یت و خوین هه لدینیته وه؟ هه لسه ره سه رپی و تیم بروانه، چونکه، ناتوانم تیت بروانم... هه سته و له که لمدا بدوی، چونکه ناتوانم بتدوینم»

بیده نگی وه ک ته ونی جالجالوکه هه موو کون و قوژنیکی ژووره که ی ته نی و چاوه ری بیش په پوله ده نگیک بوو. چرپه و سرته له هیچ شتیک نه ده هات و پی ده چوو هه موو شته کان پیکه وه سویندیان خواردبیت، چرپه یان لیوه نه بیت. ته نانه ت کاتژمیره گچکه که ی گیرفانیشم میلله کانی له جووله که وتن و وه ستان. بی ناگا، له سه ر میزیکي که وره ی نزیک په نجه ره که راوه ستابووم؛ نه مده زانی بو که یشتوومه ته نه وی، به لام به هه رحال، که نه فتی و شه که تی هینده یان شالو بوهینام، تا به چوکدا هاتم و له ناوه راستی میزه که دا گرموله بووم؛ ده شمزانی نه ده بوو بخه وم، به لام نه مده زانی

بو نه ده بوو بخه وم.

ژووریکې ده رگا کلووم دراو و دووره ده ست و پیخه فیکې خه وتوو. ده بی خه وتنی من چ بخولقینیت و چی بگوریت. خوشم نازانم پاسه وانې چ نهینیه کم. ته و له لایه کی ژووره که یه و من له لایه کی دی... ته و له قولایی خه و دایه و منیش بیدار پاسی ده که م. گیزه گیزی میثیک، ته و ده نگه ته فسوناوییه بوو، که به هانامه وه هاتبوو تا له نیو ته و زه لکاوی بیده نگی و ته نیایی به وه، درم کیشیت. ئیتر له و ساته وه هه ستم ده کرد، یه کیکی دیش هه یه ناگای له پیخه فه که بیت. نه ده بوو بخه وم؛ ده مزانی نابیت بخه وم به لام که ر نه خه وم ره نگه ٹوکسجینی ته م ژووره تا به یانی به شم نه کات و بخنکیم؛ به لام هه ر نه ده بوو بخه وم!

(۲)

(ته و پشت کومه قه مووره که ده میک بوو ده یروانییه تیکچرژان و نامبازبونی دوو ره گه زی جیاواز... دوو ره نگی چاوی جودا... پاش ته وه ی سه ده یه ک یه کترین هینا و یه کترین برد، قه مووری ره شتاله له فرسه تیکدا خه نجه ریکی له پشتی کچی پاشای یه کیک له ره گه زه کان دا و ته و کچوله یه ی کوشت که بیست سال بوو، ده ریا له چاوه کانیدا خه وتبوو...)

ده میک بوو، ته م رووداوه م، له کتیه زه رده که دا خویندبووه؛ نازانم بو له نیوان خه و و بیداریدا هاته وه یادم. له نیو که ژاوه یه کی سووره وه، کچوله یه کی زه رد وه ک خوره تاو، چاوشین وه ک ده ریا ده رکه وت و قامکه کانی گرتم و پی به پیی ته و هه نگاوم نا. سموره یه ک له نیو قه فه زیکدا مردبوو، بالنده یه ک هیلکه ی خوی ده خوارد و له نیو لوول پیچ و پیچ و په نای فنجانیکدا، شاریک ده رکه وت؛ مروفه هه ژاره کان په یکه ری ٹیسک بوون و ده وله مه نده کانیش که ماله سه گی پیر و په ککه وته. له به رده م دره ختیکی چوارگوشه دا، شوین خه نجه ره که ی پیشاندام و سه رنجی ته و دلپه خوینانه م دا که لپی ده چورا. پیی گوتم:

«... هه ر له گه ل خه وتنی تو، من به ناگام و چیدی ناخه ومه وه...»

— گه ر تو نه خه ویت، ته وه بیشک ده کوژریم. هه ست به ترسیکی گه وره ده که م له و پیواوه ی که ده م وچاوی له به راز ده چیت، ره نگه هه ر به شفره که ی سکم هه لدریت...»

لیم بووه پیریژنیکې سه د ساله ی عه یار و پیی گوتم:

«... سی هه زار سال له ته شکه وتی ولاتیکدا خه وتم و نه مده ویست به ناگا بیم؛ به لام قه مووریک به بیست و چوار سه عات، منی له ویوه گه یانده ئیره.

— تو کی ی؟

— هه ر که سیک بم، تازه زامه که م ساریژ نابیت و به رده وام خوینی لی ده چوری؛ ته و زامه ی که پاش سی هه زار سال کولایه وه...»

به ته نیا چوومه نیو ته شکه وتیکی سپی یه وه و شاریکی ته فسوناویم به دی کرد. ده ستت بو هه ر چیه ک ده برد، ده بووه خول و داده باری. ته نها جه سته ی مومیاکراویک نه بیت، که پیده چوو له و ساته دا مردبیت یان خه وتبیت.

(۳)

زنجیری پانتوله که م کرده وه و میزیکي خویناویم روکرده نیو ته و گومه خوینه ی که تا سه ر میزه که ش هه لکشابوو. پاش خه ونیکی ته فسووناوی ته واو په شوکاو بووم. به په رده که ناره قه ی ده م وچاوه سووره که م سری یه وه و روانیمه ته و ده ریایه ی که ره نگی خوینی گرتبوو... که شتیبه کان یه کپارچه خوین و چاروکه کانیش په له خوینی ره ش بووه وه... تا ده هات زیده تر چنگه خویناوییه کان خویان ده کوتی. ده رگاکه دیار نه مابوو، ته واو به سوورایی سواغ درابوو. شووشه ی په نجره که، وه ک سکرینی سینه مایه ک ته واو سوور هه لده گه را و جارناجاریکیش چه ند په له روشنایی یه ک ده بوونه پردی پیکه وه گریدانی ده ریا و نیگاکانم.

چه ند هه ولندا په نجره که بشکینم، به لام بوم نه شکا و بیهوده ماندوو و که نه فت له سه ر میزه که به چیچکانه وه دانیشتم. روانیمه پانکه کونینه که که به هیواشی هه لده سوورا و له جیگا زامیکه وه خوینی لی ده چورا. گه رمایه ک له لای راستی بربره ی پشتمه وه، خه ونه سه یر و سه مه ره که ی وه بیر هینامه وه و به خیرایی ده ستم بو برد؛ زامیکی شوین خه نجره و خوینیکي گه رم. به لی منیش وه ک هه موو شتیکی دیکه ی ژووره که بریندار بووم و خوین له جه ستم م ده چورا...

له قله قیک له په نجره که وه تیی ده روانیم و باله خویناوییه کانی نیشان دام؛ که شتیبه ک له چاوه کانیدا نغرو ده بوو. په یکه ره نیسکی ماسییه هه لواسراوه کانی سه ر په رده که ش خوینیان لیده چورا و ده له رینه وه؛ وه ک ته وه ی گیانیان به به ر دا هاتیته وه و بیانه ویت له مه رگ هه لبین!

هه ستم به تین وتاوی گه رمایه ک کرد، که له گه روومدا گینگلی ده دا. ده ستم بو ده مم برد و یه که یه که ی ددانه کانم به ربوونه وه و پاشان دوو په له خوینی گه وره، وه ک نیسفه نجیکی لیخن به ده ستمه وه هاتن. چاوه کانم خوینیان تیزا و چوزانه وه. بینایم لیل بوو، تاریک بوو... پاشان سوور داگه را و نییدی هیچم نه دی. بونی خوین مه رگه ساتی کچوله یه کیان وه بیر ده هینامه وه؛

پاش ته وه ی که بوو به ژیر توتومبیله وه، وه ک که لاک سه ربه ره و خوار به دار هه نجیریکدا هه لیان واسی و سی روژ و سی شه و خوینی لیچورا و پاشان ده جار کفنیان کرد و هه ر شالای خوین نه گیرسایه وه.

ده نگیک له ناخمه وه زایه له و سه دایه کی سه یری هه بوو "ته ده بوو بخه وی" راسته نه ده بوو بخه وم، به لام نه مده زانی بو نه ده بوو بخه وم! تاویک به پیوه خه وتم و دواتر به ترسه وه پیلووه کانی چاوم لیک ترازان و روانیمه شووشه ی په نجره که و هیچ په له خوینیکم نه دیته وه. به لی خوین به ره و کونوچکه و قورینه و سووچ و که له به ری ژووره که هه لده کشا و ناودیو ده بوو؛ دیوار و ده رگا و پانکه که ره نگی خوینیان لی ده وه ری و بور ده بوون. کتیبه زه رده که وه ک خوی بوو. قرژاله که ش له قورنه یه کدا خه وتبوو. ده ستم بو شوین زامه که ی پشتم برد، هیچ دیار نه بوو. جه ستم م وشک بیوه له خوین و ته نها ناره قه یه کی سویرم ده رده دا. له په نجره که وه روانیمه ده ر؛ ده ریا له به رده م کازیوه دا وه ک نامانه مسیکی مه یله و شین ده ینواند و بیده نگ راکشا بوو.

به ره و پیخه فه که هه نگاوم نا و له وه دا بوو په توکه هه لیده مه وه و بزائم ته و شه یتانه خه وتووہ کی یه؟ ده رگاکه کرایه وه و پیاوه ده م و چاو به رازه که هاته ژوور و رووی تیکردم و به ده نگیکی زیقن پیی گوتم:

— به خیرایی خوت بگه یه نه ره ته و به له مه ی که له قه راغ ناوه که دا راوه ستا وه.

— به لام ته ی پیخه فه که؟

— !

وه ک جه ستم یه کی مومیاکراو چوممه نیو به له مه که و پیاوه ده م وچاو به رازه که ناماژه ی بو خاوه نی به له مه که کرد و که وته سه ول لیدان. که نارمان جی هیشت و که وتینه نیو دنیا بی کوتایی یه که ی سه فهر... به لام ته نها چاوم بریبووه شه و ژووره ی، که دوو سالی ته مه نم تیدا به سهر بردبوو. پاش تاویک په رده کان دادرانه وه و ده رگاکه ش هه ر به کلوم دراوی مایه وه. شه و له قله قه ش که نهینی پیخه فه که ی لابوو له سهر په یکه ری که شتیبه کی شکاوه وه تیی

ده روانيم. تا مه ودای نيوان من و ژووره که زیده تر ده بوو چرتر ده مروانييه ته و ژووره ی که تاره فه يه کی شینی ده رده دا و تا ده هات وه ک ده ستي خنکاويک زیاتر روده چوو. نهينیيه ک له ویدا بوو، چیدی ناييبنمهوه... پيش ته وه ی ژووره که ته او له بهر چاوم ون بيت، سه رنجم دا... ژووره که تا ده هات به کاوه خو وه ک باله خانه يه ک به ناسماندا ده چوو. هه روه ک ته وه ی بيه ويت شتيکم پی بليت يان نهينیيه کی تازه م لادركينيت. هينده به رز بووه، تا بو دواجار بالایم بينی، بالای سی هه زار خرکه به رد، بالای شين پوشيکی ته ربوو و تیکه ل به لم... بالای پيخه فيک له خوين!

هه و النامه ی کتیب

جہنگ

به دارسيويکه وه دوو سيوي گه نيو مابوونه وه، لي نه کرابوونه وه. نه ته وه بوو خوبه خو به ربنه وه؛ نه ته وه پش بوو روژي له روزان که سي ده ستي بو برديستن و لبي کردبيتنه وه؛ هه ر به جاري له بيرکرايون.

خواو راستان روژي (با)يه کي به هيز هه لده کات؛ دارسيوه که ده هه ژيني و هه ر دوو سيوه که ده که ونه بان زه وي. به لام له گه ل که وتنه خواوه وه ياندا له سه ر جيگا و شوين لييان ده بي به شه ر و کيشه، پالنن و بگره و به رده و يه کتري راوانان و ده رکردن. هه رچي وشه ي سووک و ناجايز ده بي به سه ر يه کتريدا هه لده ريژن... سه ره نجاميش به ناويژيواني کوتريکي ره ننگ سابووني قايل ده بن!

کوتريش ده لي:

— داوه ري چيتان بکه م؟ نه ده زانم چون چوني به يه ککه يشتون و نه ده زانم له سه ر چي به شه ر هاتون. به س هينده م لي روونه دوو سيوي گه نيون؛ تا دريژه ش به ناکوکی و شه ر و کيشه تان بده ن، به دتر و بوگه نيوتر ده بن.

داکيرکه ر

ريوي هيرش ده کاته سه ر رانه مه ريک. له نيوياندا. ملي به رخيک ده شکيني و ده يفريني. رانه مه ر به و په لاماره له ناکاوه شپرزه ده بن و ته دهن به يه کدا. واده زانن گه له گورگ داويه تي به سه رياندا. له ترس و حه يبه تا له هه موو لايه که وه ده يکه ن به هه را:

— ته ي هاوار، فرياکه ون گورگه، گورگ، گورگ هات؛ گورگ په لاماري داوين!

ريوي زور دوور نه که وتبووه وه. به به رخه که وه رايده کرد و هات وهاواري مه راني باش باش ده بيست... له ريگاي گه رانه وه تووشي به تووشي گورگيکه وه ده بيت. به شکات ليکردنه وه به گورگ ده لي:

— ده زاني ته و مه ره ناجسنانه بو زراندنت له خت وخورايي بوختانيکي تريان بو هه لبه ستي!

— وايه، ته وه ي ده يلين راست و دروسته. زور له تو ناوزراوترم. ته وان عاده تيانه به هه موو په لاماردر و ده ست دريژکه ري ده لين گورگ.

به پیوه بنمیژه (رانانی کتیب)

ناوی کتیب: به پیوه بنمیژه

به ټینگلیسی: Bury me Standing

نوسینی: ټیزابیل فونسیکاس Isabel Fonseca

چاپه مه نی: Wintage Books, 1996

لاپه ره: ۳۳۶

رانان: تومی بینتسون

وه رگیری رانانه که: به کر ټه همه د

"به پیوه بنمیژه"، رپورتاژي روزنامه نووسی ټه مریکی "ټیزابیل فونسیکاس" ه که سه باره ت به قه ره جه کانی ټه وروپای روژه لاتنه. ناویشانی کتیبه که له راستیدا ده برینی قه ره جی بولغاری "مانوش رومانوفس" ه. ټه م ده برینه به خوین و فرمیسک نووسراوه و راستیه که ی، یاخود ته واوی ده برینه که ټاواهییه ؛ « به پیوه بنمیژه! ټاخر هه موو ته مه نم له سه ر چوک بووم.» رومانوفس ته نها مه به سستی خوی نییه. به لکو ټه و تراژیدییای قه ره ج به یان ده کات. به لام ده برینیکی خه ماوی تر؛ راستی تر، بی گومان پر مانا و به لام به ته واوه تی به پیچه وانه ی ده برینه که ی رومانوفس، ده برینی قه ره جی ټینگلاندی (پیته ر میرسیر) ه. پیته ر کاتیک به لای مالی ټاگرتیبه دراوی قه ره جه کاندای تیده په ریت که بووه ته خوله میش به ده سستی په کیک له لومپنه کانی رومانیاوه له سالی ۱۹۹۳، ده لیت: «ملت بشکینه بو جه هه نه م. ټاخر من بوومه ته دژه ټاگر.»

له م دوو ده برینه دا، وینه په کی میژوویی قه ره جی ټه وروپامان دپته به ر ده ست.

سه ده ها سال له کوششی له ره گ و ریشه وه ده رکیشان، هه ندیک جار فشاری بی وینه، ناوه ناوه ش فشاری سیمبولی و کولتوری؛ ټه ویش له ریگه ی هه ولدان بو توندنه وه یان له کولتوری زوربه دا، ټه مانه ټه و وینه په مان پیشان ده دات؛ که چون قه ره جه کان ده خرینه سه رچوک، هاوکاتیش چون له به رانبه ریدا به رهه لستی نیشان ده دریت؛ بوون به دژه ټاگر. رووخان و هه لوه شاننه وه ی بلووکی خورهه لات له سالی ۱۹۸۹، وه ک رزگاریه کی ساده و بی گری و گول نه بووه بو ټه و پینج ملیون قه ره جه ی که له ټه وروپای خورهه لاتدا ټیان به سه رده به ن.

هه مان کردار له دی به دیی رومانیا و بولغاریا و یوغوسلاټیا و چیکوسلوفاکیادا دووباره ده بیته وه. بچووکترین تاوانی قه ره جیک؛ سووکه ده ننگه ده نگیکی ناو ریستوران و باریک، کوتاییه که ی به وه گه یشتووه که هه ر چه قوکیش و لومپه نیک، ده سستی داوه ته چه کی ټاگر و به نزینه که ی و هه لی کوتاوه ته سه ر مالی قه ره جه کان ده سستی کردووه به ټاگر تیبه ردانی ماله کان. پاشانیش که وتوته لیدانی ټه وانه ی که له ماله کاندای هه ټنه هاتون.

ټه وه ی که کرده وه ی مال سوتینه ره کانی ده کرده زیاتر له هه لچوون و تووره بوونیکي تاکه که سی که زیاتر به پیشداوه ری و رقی تاییه تی قان درابی؛ ټه وه په که ټه م کرده وانه ده بیته پروسه په کی له پیشدا داریزراو که هه میشه فوو به بنی ټاگره که دا ده کا؛ ټه ویش له لایه ن ده ستگاکانی ټه و ده وله تانه وه که قه ره جی تیا ده زی. هاوکاتیش هیچ کات ټه م ده ستردیټیانه له لایه ن پولیسسه وه لپی نه ده کولرایه وه و تاوانباران نه ده خرانه به ردادگا. ټاخر قه ره جه کان نیچیریکی بی پشت و په نای یاسا بوون. ټا له م هه ل ومه رجه ناسک و پرگورانکاریه دا، ټیزابیل گه شتی خوی بو ناو قه ره جه کان ده ست پی ده کات؛ ده په وی بزانی ټه وان چون ټیان به سه ر ده به ن و چی له ناویاندا ده گوزه ری. ټه و ده چپته گه ره کی

ماله سووتاووه کان و له گهل قوریانی و جه لاده کانداه په یقی. هاوکاتیش له نریکه وه ناگاداری کوشش و خه باتی ماندوونه ناسی هه لسوراوانی قهره جه کان ده بیت که خه ریکی خوریکخستنن. نه و بو ماوه یه ک له ناو خیزانی قهره جه کانداه له بولغاریا و رومانیا دده ژی. خه ریک ده بیت به پشکین و هه لکولینی زانیاری و گهران به دوی دوکومینتی میژوی له "بوخارست" دا. به شوین کوچی قهره جه کانه وه یه که به ره و خورثاوا ریده که ن له ریگای پولونیاوه. نیزابیل وینه یه کی له یه کنه چوی تواناییه کانی گروویک ده کیشیت؛ که ده یه ویت به زیندووی بمینیته وه؛ گروویک که له چوارچیوهی هه لومه رجیکی کومه لایه تیدا ژیان به سه ر ده به ن؛ ژیانیک که له گشتیتی خویدا به که ش و هه وایه کی دوژمندارانده ده وری گیراوه.

نیزابیل نه و رق و بیزاریا نه نانووسیت که خوی ده بیینیت و ده بییستیت. نه و زور که م به زمانی خوی ده نووسیت. به لام تووری و ناره زوی تیگه یشتن نه و موتوره یه که تیکسته که به شیوه یه کی سه رسورهینه ره ده باته پیش و خوینه ر ناچارده کات له گه لیدا بروات. هه ندیک جار نیزابیل به زمانیکی سوکایه تی نامیز به دیدیکی گشتی که ره وه ده نووسی: « قهره جه کان درو ده که ن، نه وان زور درو ده که ن.» به لام خیرا خوی راست ده کاته وه: « به لام نه ک بو یه کتری، به لکو بو گادی — غه یری قهره ج —» پاشانیش روونکردنه وه ی خوی ده داته ده سته وه:

«بو نه وه ی گادی به لاریدا به ری و خوی لیپاریزیت. بو نه وه ی سه ربه خوبی و کولتوری خوی له که ش و هه وایه کی دوژمندارانده ی کولتوری زوربه دا پپاریزیت. نه وان نه و شته ده لین که گادی ده یه ویت گویی لی بیت. نه وان له مه دا بو نه وه بیان نییه که خویان دلشاد بکه ن. به لکو زیاتر بو نه وه یه که: چیروکیکی باش، کاریکی خوشه، نه مه جوریکه له میهره بانی به رامبه ره به گوی گر. ناخر گویگر پیویست ناکات دلی ناخوش بیت.»

نه وه ی که هه موو تیکسته که پیکه وه، وه ک ریپورتاژیکی به هیزه ده رده خات نه وه یه که جیگایه ک، بو به چاویکی گشتی سه رنجانی قهره جه کان، ناهیلیتته وه.

نه وه هینده له ئینسانه کان نریک ده بیته وه و که سی وا ده دوزیتته وه؛ که له گهل که س و تاکه کانی ترده هیچ شتیک کویان ناکاته وه. "نه نتونیتیتی" بولغاریا، هیچ کاتیک خوی لای خیزانی "دوکادا" نابینیتته وه له نه لبانیا، هاوکاتیش به چاویکی سووکه وه سه رنجی خیزانی "کازکی" ده دات له رومانیا دا. قهره جه کان زور دوورن له له یه کچوویه کی کولتوری وه یاخود وه ک گروویکی له یه کچوو. قهره ج ناویکه که خه لکی تر به وانیه وه لکاندووه، به بی نه وه ی نه وان خویان شتیک کی له یه کچویان هه بیت.

نیزابیل خوشی گومانی له و تیورییه هه یه که قهره جه کان وه ک لیکچوویه کی ئیتنی — میلی — سه رنج ده دات. له ساله کانی ۱۴۰۰_۱۸۵۶ دا کویله داری له نه وروپادا داده مه زیت که بنکه که ی رومانیا یه. کویله کانی نه وروپا قهره ج بوون. کاتیکیش بازاری کویله داری پیویستی به هیزی کاری زیاتر ده بیت؛ خه لکانی تر له باکور و خورهه لاته وه ده هینرین تاکو وه کو کویله بفروشرین، بویه هه ره وه کوو کویله ش ده کرین به قهره ج. نه مه له کاتیکدا نه و کویله تازه هینراوانه قهره ت به زمانی رومانی قسه یان نه ده کرد. نه مه له کاتیکدا نه وان هیچ خو و ره وشتیکی لیکچووی وه ک قهره جه کانیا نه بوو. هه ره نافر تیک شوی به قهره جیک بکردایه؛ خوشی ده بوو به قهره ج. پاشان نیزابیل خوی به لای نه و تیزه دا ده چه مینیتته وه که: قهره جه کانی نه مروی رومانیا؛ به پله یه کی بالا یه ک شوین پیی چینایه تی له یه کچویان هه یه وه کوو کویله؛ نه وه ک لیکچوونیک کی هاوبه شی نه ته وایه تی. به لام له ئیستادا زوریک له رابه ران و هه لسوراوانی سیاسی قهره جه کان، خویان وه ک که مایه تیه کی نه ته وه یی چاولیده که ن و خوازیاری یه کخستنن نه م گروویه په رش و بلاوه ن له ژیر نه م پیناسه یه دا.

پرسیار هه ره کو له سه ره تاوه کراوه یه و نالوزیشه نه وه یه که: نه م پرسیاره به ئیحتیمالیکی زوره وه باس له تیکه له یه ک له نه ته وه و چین ده کات.

نه وه ی له مرودا ئینسان زیاتر جه ختی له سه ره ده کات؛ نه وه یه که نه م پرسیاره مانایه کی سیاسی و ستراتیژی له خویدا

هه لگرتووہ.

له مرودا، وه له هیستیریای نه ته وایه تی ساله کانی ۱۹۹۰ء، (گادی — غه یری قه ره ج) زیاتر باس له نه ته وه ده کات
وه ک له تویش و چینی کومه لایه تی. که وایه بوچی جه خت له سه ر نه ته وه بوونی قه ره جه کان نه کریت؟

هه و النامه ی کتیب

پرسی دینی تا کی؟

کاروان عبدالله

ماوه یه ک له مه و به ر هه والی مردنی ناسیاییکم پیگه یشته. منیش له گه ل براده ریکم له ستوکھولم، به پیویستمان زانی بچینه پرسه که و سه رخوشی له که س و خزمانی بکه یین.

پاش کاتژمیرییک ریگه برین گه یشته شوینی پرسه که. سلوامان کرد و دانیشتین. منیش به بی خویندنی "الفاتحه" ده ستم به رز کرده وه و سه رخوشیم له که س و خزمانی مردووه که کرد که به پیوه وه ستا بوون. به لام له م هه لویسته ی من، نه وانیه تر که بو پرسه که هاتبوون و به ژماره شه ست که سیک ده بوون، هه روه ک شتیکی زور ناقولایان بینیبی سه یریکی منیان کرد و پاشان سه ریان به نه غمه ی قورشان خویندنی ته سجیله که شور کرده وه. یه کییک له وانیه که زور به و هه لویسته ی نیمه، ناره حه ت بوو خوی پی نه گیرا و به بونه ی جگه ره کیشانه وه به ره و دهره وه ی هولیه که ملی نا. پاش نزیکه ی کاتژمیرییک به هه مان ده ستور هه لساین و دوویاره سه رخوشیمان کرده وه و هاتینه ده ره وه. که سه سه غله ته که که دیاربوو تا نه و کاته هه ر پیشی نه خوارده وه، هات بو لامان. ناره حه تی خوی ده بری و ویستی ناموژگاریمان بکات که گوایه نه مه سوننه تی پیروزی باپیوانه و ده بیت په یره وی لیبکریت. منیش زور له سه ری نه رویشتم و وتم: نه وه نده به سه که چه ند سه عاتیکم له کاتی خوم گرتووه و هاتوم خاوه ن مردووه که م به سه رکر دووه ته وه که نه مه ش ناوه روکی مه سه له که یه بو من. به م کاره م نه رکیکی کومه لایه تی خومم به جی گه یاننده و ریز و هاوده ردی خوشم بو خاوه ن مردووه که ده رخستووه. ئیتر نه وانیه تر که تو به پیروزی ده زانی لای من مه سه له یه که که پیویسته نه مینی و ده بی له ناوچی.

وا بو نزیکه ی ۱۵ سه ده نه چیت که نه م سوننه ته ئایینی یه به زوری شمشیر به سه ر خه لکانی ناوچه ی روژهه لاتی ناوه راست دا سه پینرا و له وکاته وه تا ئیستا بوته سوننه تی باو و پیاده ده کری. وا نیشان دراوه نه گه ر خه لک په یره وی له و سوننه ته کونه نه کا نه و مردووه کانیا ن عه زاب نه چیژن و که سیش مردوه کانیا ن بو حساب ناکات. نه گه ر یه کییک یان کومه لیک لیره و له وی بیانه وی دیواری نه و سوننه ته بشکینن یان په رده ی راستی وی مانایی له روو هه لمالن نه وه به رای ئایینی یه کان کاریکی نه شیاوه؛ خو لای توندره وه کانیشیان کفریکی گه وره یه و لیبور دنی نیه؛ کفریک که هه ره شه و کوشتن چاره ی ده کات.

زور ده میکه نه م سوننه ته وه کو هه موو سوننه ته ئیسلامیه کانی تر لای خه لکانی ناوچه که بووه ته جی ی باس و ره خنه لیگرتن. جا پیویست ناکات نوکته و رووداوی سه یر و پیکه نین هینه ر که له روژانی پرسه دا رووی داوه باس بکه یین. ئیتر باسی لایه نه مادی یه که ی با له ولاوه بوه ستیت. نه مانه و چه نده ها و چه نده ها بی مانایی تریش له وکاته وه به رده وامن و مه علوم نیه خه لکانی مه ینه ت باری ده سستی نه م سوننه تانه تا که ی ده بی پیوه ی بتلینه وه. هه ر له سه رده می "محمد" وه تا ئیستا هه ر سیستیم و ده وله تیک، له "عه باسی" و عوسمانلی یه وه تا ده وله ته به ناو عیلمانیه کان، که له ناوچه که دامه زراون، نه یانویستووه ده ستووری ئیسلام له ناو فه رهه نگ و کلتوری خویاندا لابه ن. بو نمونه جگه له سعودیه و ئیران و نه فغانستان و ده وله ته کانی که نداو، هه موو ده وله ته کانی روژهه لاتی ناوه راست هه تا نه وانیه ی باکووری نه فریقاش به ده وله تی عیلمانی خویان له قه له م نه ده ن به لام له گه له نه وه شدا که به ره سمی ئایینی ئیسلام ربیعایه ت ناکه ن به لام له فه رهه نگ و ده ستووری ئایینی نه براون. نه مه ش مه سه له یه کی سیاسی یه و ته نانه ت مه سیحی یه نه وروپاییه کانیش نانی پیوه نه خون، نه وه تا له نه وروپادا هه ر قوبیه ی مزگه وته و ملیونه ها دولار لوش نه دات.

هیچ جی ی سه رسورمان نی یه نه گه ر بلیین زورییک له وانیه ی ده چنه پرسه، گالته یان به و نایه تانه دیت که له دوا ی

"الفاتحه" ته یخوینن، وه ک: "الحمد و قل هو الله". بو زور کهس بووه ته جی ی پرسیار ناخو ته و ئایه تانه چ په یوه ندیه کیان به مردووه که و خاوه ن مردووه که وه هه یه؟ یان چ نازار و ناره حه تیه ک له سه ریان که م ده کاته وه؟ دیاره مه سه له که زیاتر ده روونیه، ده نا نه ک جه وه هری نییه به لکو ته گهر لیکیش بدریته وه هیچ په یوه ندیه کی وای به مردوویه کی بی ناگا و خاوه نه که یه وه نی یه، بگره زیاتر مروف خه فه تبار ده بیت، به تایبته ت که ته و ئایه تانه به ده نگیکی حزین ونزیک له گریان ده خوینینه وه.

به پی ی هه موو به لگه زانستی یه کان ده رکه وتووه که کاتیک مروف ته مریت، پاش چه ند ساتیکی که م، چه ند گورانیکی کیمیاوی به سه ر خانه کانی له شی دا دیت و پینج کوته ندومه هه ستیاره که ی (بینین، بیستن، تام، بون، هه ست) له کار ته که ون و مردووه که له دنیای ده وروبه ر بی ناگا ته مینیتته وه، ئیتر ته بی چ حیکمه تیک له ته لقین و فاتیحه و چه نده ها ئایاتی تریش دا هه بیت که مه لا ده ست و پی سپیه کانی پی ده وه مه ند ته بیت؟!

به رای من تاکه ئالوزیه ک که له و ئایه تانه دا هه بیت ته وه یه که خه لکانی غه یره عه ره ب ناچار کراون که قورنان هه ر به عه ره بی بخویننه وه (دیاره خویان واته نی گه ر وانه بی ته واپیروزیه که ی له ده ست ته دات)، به لام له راستی دا مه سه له که پیروزی نیه، به لکو خویاراستنه له تیگه یشتن و شیکردنه وه ی ناوه روکی ئایه ته کان. بو نمونه ته گه ر (قل هو الله احد...) بگریته کوردی ته بیتته «خوا (که نیرینه) تاک و ته نیایه... له کهس نه بووه و که سی لی نه بووه و که سیشی لی ناییت». ته مه زیاتر له مه ته ل ته چیت! من نا مه وی له ده رگای هه موو ته و ئایه تانه بده م که چون و بوچی نووسراون وکی ی تر سودی لی وه رگرتوون. ته مانه باسیکی گه وره ن، با بمینی بو کاتیکی تر یان له وانه یه ته م مه سه له یه کون بوویت و چه نده ها سه لمان روشدی، ته سلیمه نه سرین و عه زیز نه سین ی قالکردیبت، بویه لیره دا ویستم ته نیا په رده یه ک له سوننه ته دواکه و تووه کانی پرسه هه لیده مه وه.

که که سیک له خیزانیکدا ته مریت، به شی خوی له خرم، که س و دوستان بوی ناره حه ت ته بن، له به ر ته مه پیکهینانی مه راسیم و پرسه ی سه رخوشی، جی ی خویه تی به مه به سستی ریزلینان له و مروفه ی که ژیانی خوی له ده ست داوه، هه روه ها سووک کردنی دلته نگی و ناره حه تی له سه ر دوستان و پرکردنه وه ی ته و بوشایه ی که مردووه که له ژیانی کومه لایه تی خوی به جی ی هیشتوه. دیاره که ته م کاره نه پیوستی به به شداری مه لا و نه سه روچاو کزکردن له به رده م ئایه ت خویندن دا هه یه! سه رخوشی ده بی بو دلداوه وه و که م کردنه وه ی ته رکی مادی و مه عنه وی سه ر خاوه ن مردووه که بیت نه ک به پیچه وانه. پیم وانیه ته مه کاریکی ته وه نده گران بیت و له ذاتی که سدا نه بیت که ئالوگوریک پیک بهینیت و پرسه گرتن له ناوه روکه کونه په رستانه که ی ده رکیشیت. له وانه یه هه ندیک بلین ته مه به شورشیکی کومه لایه تی و دانانی سیستمیکی مودیرن ده کریت، به لام تا ته و کاته چی بکه یین؟! خومان هه لخه له تینین و هه ر وا گیانی تازه بخه ینه به ر ته و مه ینه تی یه؟

سه مه ره یه کی تر پرسه ی په ناهنده کانی ته وروپا یان بلین هه نده رانه، ته وانه ی که له نیوان بوون ونه بوونی ته و سوننه ته دا به رارا و بی بریار ماونه ته وه. زورجار خاوه ن پرسه خوی باوه ری به و جوره له پرسه گرتن نیه، به لام مل که چ ته کا بو فشاری ته و کلتوره کونه به پیروز راگیراوانه.

به رای من ریز له وه دایه که مروف له گه ل خوی و که سانی تر دا درو نه کات، راستگویی و خه لک ته فره نه دات. من بیگومانم زوربه ی ته وانه ی ده چنه پرسه جگه له مه لا و پیره کان، له بری "الفاتحه" یه ک ودوو ده ژمیرن، بویه من پیم شه رمه په یره وی له کلتوریک بکه م که بروام پی نیه و هه روه ها بیده نگی له دروکردن و خوهه لخه له تانیش بکه م.

دوا روژگیرانی سه دهی بیست و خورافه گه ران

سهردار عبدالله

وا مروفایه تی دوا ساته کانی سه ده ی بیست به سه ر ده بات و ده رگای سه ده یه کی نوی ی به روودا تاوه لا ده بیت که سه ده ی بیست ویه که سه ده ی بیست به ده رله و تراژیدیا گه ورانه ی که به سه ر مروفایه تی دا هاتن، له وانه دوو جه نگی گه وره ی جیهانی و له ناچونی ملیونان مروف، له برسا مردن و بلابوونه وه ی نه خوشیه کوشه نده کان و به کارهینانی چه کی ته تومی و کومه ل کوژ و کاره ساته سروشتیه کان و... هتد که ته مانه زیاتر په له یه کی ره شه به نیو چه وانی سیستیمه باو و حاکمه کان و روویه کی دزیوی ته م سه ده یه ن، رووه گه شه که شی گورانکاری گه وره و پیشکه و تنی به رچاو بوو له بواره کانی زانست و تیکنولوژی و فه له ک ناسی... هتد. زوریک له نهینی یه شاراوه کانی گه ر دوون دوزرانه وه... به ده یان سه ته لایتی گه وره (مانگی ده سترکرد) هه لدرانه ناسمان، که شتیه ناسمانیه کان قوولایی ناسمانیان ته ی کرد و جووله ی زوریک له هه ساره کان خرانه ژیر چاودیری مروفه وه. هه رچه ند ته م پیشکه و تنانه له چاو میژووی زانست و تواناییه کانی مروف که میان هیناوه، زاناکانی سه ره تای چه رخی بیست پیشبینی زیاتر و گه شبین تر بوون له وه ی که نیستا به دی هاتووه.

دوا دیارده ی به رچاوی گه ر دوونی کوتایی سه ده ی بیست، گیرانی ته واوی خور بوو له مانگی توگستی ۱۹۹۹، که پیشتر به ماوه یه کی زور هه والی ته و دیارده یه له میدیاکان دا بلاوکرایه وه و ناماده یی ته واوی بو وه رگیرا و چه ندین توژینه وه ش له کاتی روودانی ته و دیارده یه دا به ریوه برا که له کاتی ناساییدا نه ده کرا به ریوه بچیت. دیاره دیارده ی روژگیران ته نها جاریک له میژوودا رووی نه داوه و روونادات، به لکو له کونه وه مروف پی ی ناشنایه. یونانیه کان، فه له ک ناسه عه ره به کان و فیرعه ونه کان ده ستیکی بالایان له فه له ک ناسیدا هه بووه له وانه دیارده ی مانگ و خورگیران. به لام به هوی ده ست رانه گه یشتنی مروفی کون به ده سکه و ته زانستی یه نوی کان، به شیوه ی جوراوجور دیارده ی مانگ و خورگیران لیک ده دایه وه و به رگی خورافه و مه زهه بیان به به ردا ده کیشا، وه ک ته وه ی له کومه لگای نیسلا میدا ره واجی هه بوو که گویاوه خودا به هوی فاسید بوونی کومه لگاوه غضب ده بارینی، و قودره تی نیلاهی خوی نیشاندان ته دات، تا ته و خه لکه ی که رووی له دین و فه رمانه کانی ته و وه رگیراوه، په شیمان ببنه وه و دووباره روویکه نه وه ته و.

دیاره وه ک ناماژه ی پی کرا، که به هوی ناموبوونی مروفی کون له جیهانی ده روبه ری و نه دوزینه وه ی بنه ما سه ره کیه کانی زانست، خورافه و جادووگه ری سه ری هه لدا. مه زهه بیش وه ک دریژه پیده ریکی ژیرانه ی هه مان ریچکه و پیغه مبه رانیش وه ک که سانی خورافه گه ری سیاسی و به ئوتوریتیه ی سه رده مه کانی خویان ده رکه وتن. هه ر بویه به سه ره له لدانی زانسته کان گلوله ی خورافه گه ری و مه زهه ب که و ته لیژی و ده ورانی سه ره له لدانی پیغه مبه ره کانیش به سه رچوو. هه ر بویه مه زهه ب به دریژی میژووی به خاتری مانه وه ی خوی کاری مملانی و دوژمنایه تی کردنی ماتریالیزم بووه که بنچینه که ی زانست بوو. فشارخستنه سه ر گالیلو و مه حکوم کردنی به مه رگ و پاشگه زکردنه وه ی له دوزینه وه زانستی کانی له لایه ن که نیسه وه... ته مه و چه نده ها قوربانی تری ده ستی مه زهه ب... تا ده گات به بیزاری و ناره زایی مه سیحیه ت و مزگه وت و تاقمه نیسلا میه کان له دژی تا قی کردنه وه کانی هه نده سه ی وراثی (جینی) سه باره ت به فوتوکویی کردنی گیانله به ران.

به هه ر حال ته وه ی لیره دا جی ی باسما نه، ته وه یه له کاتیکدا میدیاکان سه رقالی بلاوکردنه وه ی دوا گورانکاریه کانی دیارده ی روژگیران بوون، له ته له فیزیونه کانه وه ده مان بینی که زانا و فه له ک ناسه کان میزگه رد و لیکولینه وه ی زانستی ریک ده خه ن و ده یان و سه دان ته لیسکویی گه وره و بچوک روو له ناسمان کراوه و چرکه یه ک چی یه به فیرو

نادریت! به لام کاتیک سه ره هاته سه ر "که نالی سه ته لایتی کوردوستان" KURDISTAN-TV به شیوازی تاییه تی خویان شه و دیارده یه یان به ری کرد که له گه ل بارودوخی سیاسی و شه قلیمی ناوچه که دا بگونجیت! له بری شه وه ی شه و به نامه یه ی که بو شه و مه به سته نامادده یان کردبوو، تاییه ت بیت به که سانی فه له ک ناس و شاره زا و لیزان، به شیوازیکی مه زهه بی و کلتووری دواکه وتوو که وتنه به سه رکردنه وه ی ته کیه و خانه قا و مه لاکان که به ده ف و ته نه که کوتان، حی الله و ته زبیحات کردن به رووی خورگیرانه وه چوون، به جوریک که نه ک هه ر ئینسان به لکو شه و شه پولانه ش که له قولایی ناسمانه وه په خش ده کرانه وه خه جاله تیان ده کیشا که شه وان ده سکه وتیکی زانستن، به لام وا ئیستا جه هل وخورافه یان داوه به کولیان دا!

پیده چیت شه و به ریزانه له نیوان زانای واقعی و زانای دوانزه عیلمی ئیسلامیدا جیاوازیه ک نه که ن و پرس و راویژ هه ر به وه ی دووه میان بکه ن، یان ده شی لایان وابی له به ر شه وه ی خه لکی کوردستان له پیناسه کانیا نوسراوه (مسلم) شه و ئایه تانه ی مه لاکان شه یخوینن شه و ا به یه ک ده نگ ده لین "تامین".

حاله تیکی تر شه وه یه که پیده چیت "که نالی سه ته لایتی کوردستان" له پروسیسیکی دیموکراسیانه دا حیسابی کورسیه کانی په رله مانای له ته حکومه ته که ی هه ریمی کردییت، که چه ندکورسی په رله مان مه لاو مه زهه بی له سه ره، به و پی یه ش له به نامه ی زانستیدا به شیان هه بیت، جا له بری زانست ده ف و ته نه که ی تیاده کوتن و له بری زانای واقعی زانای دوانزه عیلمی ئیسلامی قسه ی تیا ده کات، دیموکراسیته و مافی مه ده نی و سروشتی خویانه.

به لی وا کوتایی سه ده ی بیسته. هه گبه ی رووداوه کان خه ریکه به ته واوی ده پیچرینه وه و ده خرینه میژووی سه ده یه کی رابردوووه. جا بویه ستایش و سه روه ری بو که سانی داهینه ر و بلیمه ته که خزمه تیان به کاروانی زانست و مروفایه تی کردوووه.

جا بویه له م نیوه دا به خاتری میژوو و تومارکردنی رولی زانا مه زهه بی یه کان و مینبه ره کانیا ن له خزمه ت "زانست" دا، گرنگی خوی هه یه له پال سه ته لایت، تیلیسکوپ و کومپیته رکاندا . . ده ف و زیکر و ته زبیحاتی شه وانیش بو میژوو تومار بکریت، ته نها به خاتری میژوو، به خاتری ناگاداری نه وه کانی سه ده ی داهاتوو، تا سه ریکه بابده ن و بزه یه ک بیان گریت!
